ŞİİR

Mehmet ÇEMİŞKEZEK

Zihin Manzaraları

"Üç kat hararetiyle menkul kavalye,

Azrail'iyle muhatap müstamel müdahale!

Tüketerek sarıldım o soğuk bedenine..."

EGEUS yayınları

ZİHİN MANZARALARI

Şiir

Mehmet Çemişkezek

ve

Konuk Şair Süleyman Erol'un Katkısıyla

Zihin Manzaraları

Mehmet ÇEMİŞKEZEK

Genel Yayın Yönetmeni: Atilla ERLETEN
Kapak Tasarım: Atilla ERLETEN - Senem Kılas
Dizgi: Dilay Dilara Konuk

Egeus Yayınları: Nisan 2015
ISBN: 978-605-84462-9-8
Yayınevi Sertifika No: 30715

® Egeus Yayınları
5632 Sokak No: 30 Çamdibi - İZMİR
Tel: 0232 458 16 77

Baskı : Egeus Matbaacılık (Haydar Özbek)
5632 Sokak No: 30 Çamdibi - İZMİR
Tel: 0232 458 16 77
Matbaa Sertifika No: 30715

Bu kitabın yayın hakları, Egeus Yayınları (Haydar Özbek) e aittir. İzinsiz çoğaltılamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

KIZLARIMA

Şiir kitabımı; Kızlarıma ve Sayın Süleyman Erol evlâdım özelinde tüm devrimci tutsaklara atfediyorum.

Mehmet ÇEMİŞKEZEK

Benim Özgür'lüğümdün...

Biricik yaşamın Özlem'i;

Seçkin **Fidan**'ımın,

İncecik dalında açan **Gülüm.**

DEĞERLİ ŞİİR DOSTLARI:

Süleyman EROL... Evladımız ağırlaştırılmış müebbet hapis hükümlüsü olarak Buca / Kırıklar F Tipi Zindanlarında tecrit edilmiş biçimde ceza çekiyor. İki senedir kendisiyle mektup arkadaşlığı görevimi can-ı gönülden ifa etmekteyim. Hücresinde yazıp çizerek üretimden gelen gücünü kullanan bu nadide evladımızın yazdığı öyküleri kendisinden kargo yoluyla edindim. Yeterli sayıya ulaşan öykülerini kitaplaştırmayı düşünüyorum. Mektuplarında üç de şiir göndermişti. Kendisinden aldığım yazılı izne mukabil şiirlerini yayına hazırlayıp sizlerin takdirine sunduğum; Zihin Manzaraları, kitabımda değerlendirdim. Okuyucularımızın beğenisine arz ederim. Sevgi ve saygılarımızla...

Mehmet ÇEMİŞKEZEK

ÖNSÖZ

Ya şiirin kendisi şairi yaratır veya şair şiiri. Ya da, ikisi anlaşırlar...

Bunların tümü Sayın; Mehmet Çemişkezek'te var. Yaşadıklarının yanı sıra hissettiklerini incelikle, duygusal metaforlarla vermekle beraber, gezip gördüğü ve bizzat şahit olduğu olaylar da var şiirlerinde.

Birkaç sayfada yazılabilecek olan bir öyküyü politik semboller yoluyla şiir tarzında aktarmış. Duygusal üslupla karılmış şiirlerinde; kadın-erkek, birey-toplum, devlet ve sınıf çelişkileri alabildiğine özgür ve bir o kadar da cesaretle -*kendini sınırlamadan*- ele alınmış.

Sayın Çemişkezek'in "**Zihin Manzaraları**" kitabını okurken, özgürlük ile dans eden şiir demetleriyle karşılaştığımı tüm içtenliğimle belirtebilirim. Eleştiri konusu edilmeyen hiç bir şey olamaz. Öyle ki; eleştirel bakışla yazdığı bir şiiri güldürürken, diğeri hüzün veriyordu insana! Örneğin, bir şiirinde; '*kelime*'nin insanı alaya aldığını görüp doğrudan '*kelimeyi*' hedeflemesi hayli heyecan vericiydi...

Halen cezaevinde tutuklu olan konuk şair, Sayın; Süleyman Erol'u şiirlerinden dolayı kutluyorum. İnsan, yaşadıklarını ancak bu denli güzel aktarabilir. Sayın Erol'un gitgide kabartarak topluma sunduğu duygu selinin önünde hiçbir irade duramaz! Kendisine sevgi saygılarımı sunarım.

Zevkle okuyup incelediğim '*Zihin Manzaraları*' adlı şiir kitabına verdikleri emekten dolayı her iki dostumu da can-ı gönülden kutluyorum. 20-03-2015

Kamer GÜL

Mehmet ÇEMİŞKEZEK

1957 senesinde Manisa-Akhisar'da doğdu. Tütün ziraatının türlü zahmetlerine katlanarak yaşamını idame ettire-gelen yoksul ailenin en büyük oğluydu. 1971 yılında öğretmen okulunu kazandı. Edirne Erkek Öğretmen Okulu'nun devlet parasız yatılı imkânlarından destek alarak dört yıllık eğitimini alıp mezun oldu.

Erzurum / Aşkale / Dereköy İlkokulu'na, sınıf öğretmenliği göreviyle tayin edildi. Bu atamayı duyan ve "*Koreli Ahmet'in zulmünden, yoksulluğun pençesinden annesini kurtaracak. Zehra Hanım kurtuldu!*" diyerek sevinen bilumum mahalle komşuları çok mutlu olmuştu! Erzurum'da altı yıl çalıştıktan sonra; Kayseri, Diyarbakır ve Bingöl'ün muhtelif köylerine tayin edilip yirmi yıl köy öğretmenliği yaptı. Son sekiz yılını, Bingöl-Merkez Karaelmas İlköğretim Okulu'nda çalışarak tamamladı ve 2006 yılında emekli oldu. İzmir'e taşındı.

Yazarımız dokuz yıldır, İzmir-Buca'da ikamet etmektedir. Resim, şiir -öykü ve anılarını yazmakla meşgul olan Mehmet Çemişkezek'in **Otmeclisi-1** adlı politik manzum hikâye türünde yazdığı ilk eseri 2012 yılında Kozalak Yayınevi tarafından yayınlandı.

Kendisi İzmir İli, **Bornova İlçesi;** DİSK / Emekli Sen üyesidir. Sendikasının öykü atölyesinde okuma-yazma temelli etkinliklerin içinde yer alıp çalışmalara katkı sundu... Sendika atölyesindeki kolektif çalışmalar olgunlaştığında dokuz emektar arkadaşın üçer öykülük katılımıyla oluşan **Ezilmiş Üzüm Tadında** adlı eserinde, öyküleri yer aldı.

Öykü atölyesinde yaratılan ortak kitap, Arvo Yayınları tarafından Mart 2014'de yayınlandı.

İletişim için e-mail adresi: **cem.gezgi@hotmail.com**

Zihin Manzaraları, adını verdiğim şiir kitabıma;

*Şiirleriyle katkısını esirgemeyen değerli dostum Sayın; **Süleyman Erol**'a,

*Şiirlerimizi titizlikle inceleyip kitabımıza önsöz yazan değerli dostum Sayın; **Kamer Gül**'e,

*Kitabımızın kapak tasarımını başarıyla yapan değerli evlâdımız Sayın; **Mehmet Alptosun** ve **Atilla Ertelen**'e,

*Kitabımın dizgisini başarıyla yapan Sayın ; **Dilay Dilara Konuk**'a,

*Kitap yayını esnasında her türlü yardımını esirgemeyen değerli dostum Sayın; **Metin Hepşen**'e sevgi ve saygılarımı sunar, çok teşekkür ederim.

Mehmet ÇEMİŞKEZEK

FAHİŞ LEKE

Vadeli günün fırtına gecesi idi...
Mavi astarından inen kara mektupçu
Titretirken katmerli bulut kümesini,
Aklımın gerisine indirdi gölgesini.

Bir kez olsun güldürmeyen kalp borsası,
Enflasyonu, devalüasyonu, resesyonu...
Yok süren bozuk ritmiyle titrerken kalbim
Hasretin jiletiyle hacamat edildi,
Sarsıldı kredili vicdanım o gün.

Balık mürekkebinden mamul mail
Metne kap yapıldı Smail.
İsmail'i pullayıp gönderen İsrafil,
Zarfın içine gizlemişti soğuk ısırmasını.
Mührü hümayunu söktüğüm zaman
Isırıverdi:

O an,
Ekin tarlasından ıslıklar duydum.
Toprak, su, hava idi buğdayın işbirlikçisi
Ve bir de kuvvetle esen rüzgâr
Beni cezp etti cıvıldayan güftesi.
Leylek, balina, serçe, köstebek

Ağız birliği ederek

Seslendiler arkamdan;

Hey, zalim hissedar!

Biz zarar ortağı, sense kâr

Farkında mısın?

Diye.

Renklerin müttefiki yedi başlı kuşak

Dingin maviliklerin nizamiye kapısında...

Birdenbire bel kırıp şiir okuyan eyer

Bizim oğlan gökyüzündeymiş meğer!

Mavilerin en şeffafı gök mavisi

Lekelerin en güzeli su lekesidir.

Atını hırsıza emanet edip altın çiğneyen adam;

Ateşin yakın dostudur kara toprak.

Elinde ateşin telvesi kaldı geriye

Şimdi bulut fiskeledi, dağlar yürüdü...

Hürya!

Noktayı sürüp yerine virgül dikeceğiz (de)

Peki, bu nasıl bir rüya?

SARHOŞ KUMARCI

Bütün gece sürmüş kumar
Su gibi içilmiş velhasıl
Sarhoşluğu aşikâr.

Eve dönecek ama
Bir mazereti var:
Ahh ah! Ah, ah, ah, ahh ah...

Ben gideyim
Bu yol benimle gitsin,
Ahh ah! Ah, ah, ah, ahh ah...

Sabahlar olmasın
Güneşler doğmasın.
Ahh ah! Ah, ah, ah, ahh ah...

Ben gideyim bu yol gitsin amma
Kimseler beni görmüyor desem de
Pencerelerden âmâlar görüyor beni,
Ahh ah! Ah, ah, ah, ahh ah...

Ekmek param dahi kalmadı,
Eve nasıl varayım?
Güneşler doğmasın,
Sabahlar olmasın…
Ahh ah!..

26–08–2011 / Buca-İzmir

KEYFO HÜSRAN

İstemem artık,
Bana göre bir iş yok.
Hangi işin ucundan tutsam,
Derdi pek çok!
Yeter,
Çektiğim bana yeter be!
Lakin işsizlik
Ne kadar da beter,
Bezdirdi beni be!

25–08–2011 / Buca-İzmir

ARZ

Gönül;

Doğrulttum yolumu,

Gidiyorum.

Aklımı bıraktım arkada,

Giriyorum.

Bakmam artık,

Geride kalanlar arkamda!

Toprak,

Dostu olsun gönlümün.

Düştüğüm yerde bir yığın yeter,

Tam da gönlüme göre,

Arz olayım!

25–08–2011 / Buca-İzmir

KÜFELİK

O,

Can verirken
Başucunda babam varmış
On sekiz yaşındayken.

Yüz yaşına merdiven dayamıştı o sıra!
Çamur Efe:

-Bu dünyanın dört bucağı
Bir köhne meyhanedir
Bunun manası nedir, söyle? (demiş)

Cevabına kavuşamadan da ölmüş!
Bizim bucaktan cevabımız olsun,
O'na:

Köhne meyhane köşesine doğuverdik,
Doluşuverdik...
Sabah güneşimizle beraber;
İçtik,
İçtik,
İçtikçe tepiştik...
Aşk ile
Meşk ederken

Dolu, dolu yaşadık.
Pervane böceği gibi sırılsıklam
Ve sarhoş idik!
Şimdi patlıyor afyon
Sallana yuvarlana...
Düşmekteyiz salhaneye!
Salkım saçak,
Vaziyetim çırılçıplak!
Salıncağa atladım,
Gidiyorum:

Bu dünyada her taşın altı
Bir yığın hal,
Artık ne sorgu var
Ne de sual.
Bir avuç toprakta
Köhneyen mezarlar:
Say ki meyhane köşesinde
Bir küfelik var
Kıvrılıvermiş kabrinde
Öylece!
Uyuyor sessizce,
Sarhoşlar...

26–08–2011 / Buca-İzmir

ATEŞİYAN

Celb-i meyhanelerin
Açlık, susuzluk durağında iken
Kervan,
Bahtı karalının yüzü hiç gülmedi.
Ateşi gördü pare, pare
Dünyayı ateş hanede.
Dalıp giden Ateşiyan
Ateş püsküren zebanilerle.

Söylemek istesem gönlüme düşen hasreti,
Dilime dolanıp ıstıraba eş olur.
Yazsa idim derdimin bir tek telini,
Ciltlere sığmayan taş kitabem olur.
Bad-ı hava idi hayat
Ey ateşperest,
Meyhane kapısından döndürdü beni hep
Bade-i perest!
Şansa kalmış idi işi,
Kör talih;
Salih için belki de bir iş...

"Tek şiş ile çorap örülmez"
İsteseydin ya iki avucunla,
İki bahşiş!

Ne biçim bir iş:

Nicesi kurmuş idi buraya çadır,
Nicesi bir o kadar da bedbaht.

Kim kalır ki bu dünyada böyle,
Olsa bile ona cennet bahşişi bu taht.

Oysa o:
Dalgın, dalgın bakar konuşmazdı...
Yine bakar;

Oluk, oluk yaşlar,
Gözlerinden akardı!

Gülmeyi unutmuş içi
Kan revan içinde çağlar,
Durmadan ağlardı
Şu bahtı siyah gözleri,
Can-ı ciğerinden kafeslemişti onu,
Hükümdar.

Ateşiyan:

"Gittiğim gelinmez bir yol,
Bu dünyayı ara,
Ara ardım sıra
Sen de bul
Ve peşim sıra gel,

Gir dönülmez yola.

Artık,

Bu öksüz-ü yoksul bir tutam kül!

Hey sen!

Beri bak;

Bu dünyayı küçümserdim elimde olsa,
Yuh çekerdim kapitalizmin iyisine de

Kötüsüne de oysa!

Bu düzenbaz,

Aşağılık yere:
Ne gelirdim,
Ne yaşardım,
Ne ölürdüm!

Arasan dahi
Bulamazdın beni be!

İki gözüm.

Şimdi,

"Başucumda yükselen şu ağaç kestane
İki dikili taş, bir de başımdaki nişane.
Yan tarafta yatan bu hükümdar-ı şahane,
Onun da mezarı benimki gibi virane!" dermiş,

Mey çekerken!

06–06–2014 / Buca-İzmir

MADIMAK

AT

Ve uçsuz bucaksız âlem...
Kahpe felek
Karanlığa kardeş,

ATES:

Cehennemden gelen şarap!
Ne çekti otuz üç dil
İle
Otuz üç gönül,

ATEŞ İLE:

Harap
Çek bakalım,
Ha bra de bra
Kader kısmetini çek.
Usul, usul öl
Dipsiz kuyulardayken ölçek,

ATEŞ İLE GUSUL:

Sac üzerinde dudak uçuklatıp
Kavrulan şu nohut,
Bir inci tanesi
Ser veren manzumesi veyahut.

Dergâh-ı hikmette
Gusül dansı yapılır ateşle.
Yanıp tutuşurken ateş hane
Gerisi fason, fasa fiso!

Otuz üç vücut o sıra;
ATEŞ İLE GUSÜL ALDILAR
ATEŞ İLE GUSÜL
ATEŞ İLE
ATEŞ
AT...

02-Temmuz–2014 / Buca- İzmir

CENNET KOKUSU

Karanlık, kapkaranlık oda
Fotoğraf makinesinin
Karanlık odası, tıpkı!
Tek farkı
Sıvı dolu olması!

Kulakları işitiyor artık
Tık, tık, tık, tık... Sesleri,
Sayıyor değişen zamanı.
Açtı çiçekler
Olgunlaştı meyveler.

Işık topları bahçesinde
Karıncalandı meraklı gözleri
Dalındaki son bağı kopunca...
Tanıyor kabını
Ya bedenin dışını!

Buğulu, bulanık kıpırtılar
Anlam veremediği şekiller

Korku, merak dolu ve soğuk...

Bilinmeyen kümeler

Toplamı hep **O**.

Gördükleri arasında kurulan

Perde aralığı karşılıklı ilişkiler,

Mekânı; insan beyni, mantıksal!

Uzayıp giden kümesel,

Yatay genişlikte sonsuzluklar...

Çift elin parmakları

Bir deste kümesi bilinmeyen

Sonsuzluğun adı: **ON**.

Bir on, iki on, üç on... **n**

Bilinmeyen sonsuzluk kümeleri;

ONLAR

Ve annemin kokusu...

18–10–1995 / Kılçadır Köyü- Bingöl

SEMERİMİZİ ATALIM

Yaşlı adam yanındaki gence:

—Kadersizim,

Çocukluğum demirgıratla geçti

İhtiyarlığımsa akfıratla! (*dedi*)

İçimden:

—Zor bela semercimizi değiştirmiş,

Sırtımızdan atmayı akıl edememişiz

Yediğimiz kazıklar vicdansızlığımızdan.

(*Ses geldi*)

Sarıp sarmaladım,

Bir hisse düşecekse

Üzerinize afiyet!

28–08–2011 / Buca-İzmir

DOĞA ACI SES DUYDU

(Vahşi doğa bir acı ses duyar, anında seni bırakıp kaçar)

Hani,

Çocukluğumdaki gökyüzü?
Masmavi derinliğin bana,
Yolladığı kanatlı mektuplar.

Kırlangıçlar, keklikler...
Yumurtası tavamda
bekleyen,
Baba leyleklerim.
Nereye gittiler?

Dedelerimle ortaklaşa
Kazan, kazan kaynatılan
pekmezler,
Kapı, kapı dağıtılan
aşureler,
Dökülen kalıp, kalıp
sabunlar,

Düğünlerimizin bol kepçesi

keşkekler...

Bizleri terk ettiler.

Geniş eyvanlı evlerimizdeki

Kapı tokmaklarının tok sesleri,

Arasına karışan cıvıl, cıvıl...

Çocuk bağırtıları

Kedi, köpek sesleri

İnek böğürtüleri...

Hani,

Ebedi yatak,

Dert seccademiz kara toprak

Ve bereket dağıtan yağmurlar...

Sık ormanlarımız arasında

Ciğerlerimize doluşan hava,

Nerdeler?

16–12–1995 / Bingöl

TEVATÜR

Gayri müslümün ambarı dolu doluymuş
Osman Aga'nın buğdayı yok, ambar boş...
Ödünç istemiş önce kendi çevresinden.
Tembellik edenler
Kendi pervazına tutunamazmış!
Müracaat; "İstavrozlu kapı sövesine"
Biraz olsun buğday, demiş ıkına sıkına.
Gavri müslüm:
—Veririm ama
Bir şartla:
Bir hava söyleyeceğim sana
Havama eşlik edip oynarsan eğer,
Benden sana pek makbul mücevher, der.

Durum çok vahim,
Yokluk ise başa bela!
Bir seferliğine canım,
Olursun fırıldak,
Ne olacak?

Şartı kabul olduğunda
Gayri müslümün eline geçmiş defi
Alay etmek asla değil
"*Terbiye etmek*" imiş hedefi!

Gavri müslüm:

Yağmur deme çalış
Def, def, def!
Çamur deme çalış
Defet, defet, defet!
...diye, diye türküsünü çığırmış...

Osman Aga:

Hem nevaleyi düzmüş
Hem de şıkır, şıkır oynamış...

Bütün çevrede başlamış alaylı dedikodu:
"Osman oynarken
Gâvur defini vuruyordu" diye,
Söylenegelen tevatür
Bu!

27–08–2011 / Buca-İzmir

ARMAĞAN

Deniz enginliğinin
Sınırlandığı bir yerde
İşportacıların önü çeşit, çeşit
Gözleri gelip geçenlerde...

Kemeraltı Kuyumcular İş Hanı
Çay ocağı garsonluk yevmiyesi
Kalanı cebimde, tam yirmi lira
Bir de minibüs parası...

Annemin hatırası bilinçaltımda
Bakıştık cilveli tablalara...
Güzide mest çiftleri
Ne alırsan yirmi liralıklara!

Kahverengi güderi bir çift
Gönlümüze göre bir sevinç.
Aceleye kurulu adımlarım
Akşamüzeri dürümünde.

Deniz inindeki bir yerde
Dalıp gidiyordu gün ışıkları.
Velhasıl sundum annem için
Yanıyor, kaynıyor kıyısında içim.

Güneş çoktan devşirmiş
Dönüvermişti öte güne.
Sanki geriye dönmemecesine
Burktu içimi yürek hopurdatması.

20–03–2014 / Buca İzmir

TAHSİLLİ ile KÖYLÜ

Tahsilli Adam:

—Ben ağacın altında
Uyku teneffüsü ederken,
Şimendifer Efendi kadem-i firar eyledi.
Zat-ı Ali'nizin nazar-ı dikkatini celbetti mi?
(diye sordu.)

Köylü:

—Ne diyon len sen? (Soruya mukabil soru sordu.)

Tahsilli Adam:

—Ben ağacın altında
Uyku teneffüsü ederken,
Şimendifer Efendi... (der demez)

Köylü:

—Ne diyon dedim len sana? *(diye bağırmış ve övendiresiyle tahsilli adama girişmiş. Sırtına aldığı okkalı sopanın kerametinden olacak!)*

Tahsilli adam:

—Dayı,
Eşekle gelirken
Dinlenme molası verdim,
Ağacın altında uyumuşum...

Eşeğim bu sırada kaybolmuş,

Gördün mü? (deyince)

Kövlü: (Övendirenin ucuyla tahsilli adamı dürterek:)

—**De ha!** (demiş.)

28–08–2011 / Buca-İzmir

NOT:

1-Bu hikâye 1900 yıllarını yaşamış babaannemin babası Keçecizadeler'den Sülman Onbaşı tarafından anlatılırmış. (*Süleyman Onbaşı o yıllarda İstanbul'da onbir* yıl medrese tahsil etmiş!) Bizlere kadar nakledildi. Şiirleştirerek arz ediyorum.

2- Şimendifer: Trenlere eskiden şimendifer denirdi.

Şimendifer Efendi: Eskiden '**Eşek**' yerine İstanbul ağzında 'Şimendifer Efendi' derlermiş. Böylesi daha nazik oluyormuş azizim!

Övendire: Bir ucunda sivri çivi takılı *(öteki ucunda da saban demirine yapışan kalın çamur tabakasını kazıma işi için kullanılan ıspatula takılıdır)* uzun sopa! (*Nodul da denir*) Çift sürerken çivili yeriyle öküzlerin kalın derili kıçlarını dürterek **"HOO HOO!"** diye ses çıkarıp ikaz ederler ki öküzler laf dinlesin, çizgiden çıkmasın! Çivi ile dürtülen öküzlerin canı öyle yanar ki! Garipler müesses nizamı bir daha delemezler. Her zaman bu acıyı hatırlarlar. Unuturlarsa *'övendire dürtmesi'* bir hatırayı tekrar hatırlatıverir!

Kadem-i firar: Yaya kaçış (Kadem: Ayak --- Firar: *Kaçış*)

Uyku teneffüsü: Uyku istirahatı, uyuyarak dinlenme (Teneffüs: Nefes alma, dinlenme)

Zat-ı Âli: Yüce kişi, yüksek şahıs

Nazar-ı dikkat: İnceleyerek bakma, önemseyen bakış.

EŞEYSİZ

Ağaç:

Döllenip tohum vermek
Üreyebilmek için,
Çiçeklere büründü...
Gen kayıtlarına
Yaşamı aktarabilmek,
Sürdürülebilir kılmak için.

Rüzgârı bekledi...
Kelebekler,
Böcek
Ve kuşları
Bekledi,
Bekledi gelmediler,
Dölletemediler.
Birden,
Misyoneri belirdi.
Kupkuru dudaklara
Islak öpücüğünü kondurdu,
Aniden:

Sevgili arı,
Acze kapılmışken ağaca

Sen uzattın elini...
Döllenip yeşermesi için
Soyuna hayat bahşettin.

"Tanrı"

Semanın bilmem kaçıncı
Katında,
Kurumuş dudakları.
Yüreği,
Bellenmek uğruna.
Kendisini düşlerde
"*Kanıt*"layabilmek için hep
Misyoner aradı.
Manifestosunu yazıp yeşertecek,
Çoğaltacak olan
Biri...
Aniden çıkıverdi ortaya:
Sevgili insan,
Hayat öpücüğü kondurdun,
Eşeysiz tanrına...
Tam kuruyacakken
Düşüncenle ütopyalaştırıp
Yeşerttin soyunda!

17–01–1993 / Pamuklu Köyü-Çermik

VAR

Ver...

Varsa verirsin.

Varlık...

Var olan her şey.

Bu, şu var

Tanrı var ya da

Yok.

Yokluk:

Yokluksa ne verirsin,

Ne alırsın?

05–04–1990 / Pamuklu Köyü-Çermik

O'na

İnsanın ölümlülüğünü
Her fırsatta yineleme,
Anlıyorum;
Öleceğiz.

Lakin
Öldükten sonra dirilebileceğini!
Bir türlü uğraştım...
...
Uğraştım...
Aklıma sığmadı,
Anlayamıyorum,
Uğraşma!

29–03–1991 / Pamuklu Köyü-Çermik

YÜREKTEN VAR MISIN?

"*Tanrı*"
Varsa,
Sen de inanıyorsan eğer,
Bu davranışlarınla!..
Ne diyeyim?
Vah haline,
Senin!

18–04–1993 / Pamuklu Köyü-Çermik

Cebimizdeki paraya tapınır,
dışımızdaki tanrılara
düşman kesiliriz.

03–12–1995 / Bingöl

BEŞ SORU, BİR YANIT

1-Rızk denizinin helal ehramına büründün mü?

2-Helal suyundan abdestli ak alnını mı secdeye sürdün?

3-Kendine tahakkuk etmiş saydığın rızk göletinin kırkta birini kendi sütünden devşirip dağıtmaktasın, öyle mi?

4-Akşam karnım bok ile doldurmaya hazırlanırken helal sayarsan gündüz açlığını; ruh ile bedenine yazık olmaz mı?

5-En önemlisi de tüm bunları yerine getirirken dil ile yüreğin bedeninde helalliğe vardı mı?

Çobanaldatan kuşu olma!

YANITI:

Rızk denizinin avucumuza sığışan hak suyundan alınan abdestli ak alnın secdesiyle, giyilen pak giysimiz altındaki beden ile ruhun şükrü yürek ile dilin bedenimizle helalleşmesinden geçer.

10–10–1995 / Bingöl

ÇENGEL

Rızk denizinden
Avucum kadarını
Hak sayarak devşirdim,
Cennet zahiri ile ilgilenmeden!

Karnımı haramla doyurup
Cehennemi açlık çektirmedim.
Dil ile yüreğimi barıştırıp
Bedenimde helalleştirdim.

Sesim çok ince kaldı
Kimseye olmadı zararım.
Ne olduysa sonunda
Başıma yığıverdiler hep:
Namaz kılıp oruç da tutmadın,
Cehennemliksin dediler...

10–10–1995 / Bingöl

DAR

Dar sözcüğünü
Hiç irdelediniz mi?
...Hep düşünürüm.
Hüzün doluşuverir,
Yüreğim sıkılır,
Daralırım.
Daracık sokaklar...
Bir pabucunda iki ayağı,
Dara düşmüş masumlar.

Büyük serdarlar
Şeyh Bedreddin, Pir Sultanlar...
Darda sallanıyorlar.
Dar...
Beni, onu, seni anlatıyor
Seni.
Yılmayanlar dallarında
Çiçeklendi.
Meyve verip olgunlaşmak,
Tohum olup toprağa
Düşmek için.
Hiç...
Dar'ı düşündünüz mü,
Dar'a girdiniz mi?

04–04–1990 / Pamuklu Köyü (Kürtçe adı: **Budaran**)
Çermik-**Diyarbakır**

MAALESEF

Bir tek "*Dünya*" için,

Bu denli dünya görüşü "Çok" ama

Masmavi Dünya'mız tek,

Kan emici asalakları pek çok,

Maalesef!

07–12–1995 / Bingöl

EVCİLLEŞTİRİLMİŞ ATEŞ

"*Kapısının önünü eğer*
Süpürürse herkes
Bütün kasaba, şehir
Temiz olurmuş" meğer!

İnsanlarla kurulsaydı şehir
Öyle var olsaydı, keşke!

Pırıl pırıldı adamın evi,
Süpürmüş kapı eşiğini.
Çöpünü;
Komşu avlusuna,
Arka sokağa, havaya, ormana...

Çöp dediğin değil, kurumuş yaprak,
Toz olup havada uçuşan şey toprak.

Bilcümle ucubenin marifetiyle,
Katı, sıvı ve gaz haliyle...

Yükseliyordu bulutlarla zehirli atık,
Herkeste bir hal, suratlar pek asık!

Emanet edilen çevrede sürerse israf
Aynı olur mu ona yaptığın masraf?

Kavram çiftleri birbiriyle karındaş,
Her şey izafi; göresiyle anlamdaş.
Bir dokunma sürecidir düşünmek,
Testi lüllüğünden sır olup girmek.
Düşünce, evet bir manzara,
Göz ile sınırlıdır tablo ama
Farklı dokunur denize körler,
İfadesi aklı işaret eder.

Ateş, her yerde yaban ateş
Sona ermiş yaşantıya eş.
Kurtuluşumuza ışık tutacak,
Evcilleştirilmiş ateş olacak!

08–09–2004 / Bingöl

ÇOCUK OLMAK VARMIŞ

Cadde...
Kenarı çukur
Takır tukur.

Kaldırım üzerinde
Bir kedi ezgisi,
Savruk!
Çöp bidonu feci kokuyor,
Pencere olanı biteni izliyor!

Aklım üzerimde değil
Kaygan zeminde,
Cızlak, yeşilimsi duvarın
Soğuk,
Kan kırmızı çaputlarında.
Sömürü, kan, revan
Ve talan
Her varlığın göz pınarlarında...

Akşamdan sabaha aksediyor

'*Vizyon*'

Farkında olmak yetmiyor!..

Sorunlara gebe çevrem

Dipsiz kuyuların içinde,

Sadece avuçlarım ölçek!

Yalnızlığıyla kemale erdi ellerim

Farkında olmak hiç yetmiyor,

Acı katıyor...

Problem çözmek,

Haz veren sanat!

Yaşam kordonundan beslenirken hayat,

Sinerjik çözümüyle galebe çalan

Sosyal hayat.

Heyhat,

İçimizdeki çözüm gücüdür

Hızır ve hayat!

Sorunları fark etmek yetmez...

Tuz koktu,

Gül kaybetti kokusunu.

Kasım;

Vidasını gün be gün kasıyor,

Acı katıyor mekâna.
Kasıntı beynin talibesi
Alkol, eroin, esrar...
Dipsiz kaçış lâbirentlerde kumar
Olmasa dahi beyinler hazır,
Bilinçsizliğin kumaşında var,
Uyuşmak.

Hız alamayan beynin kuması,
Kendi özünden mamul,
Doğal yatıştırıcısı.
Fark etmek acı veriyor;
Fark etmeyen yaşantılara
Gıpta ederek izliyor,
Akabinde,
Bakıp bakıp halimize
Yanıyorum!

2007/ Buca-İzmir

SEVGİ ÇIKMAZI

Yavrum,
Çok severim kedileri.
Üzerime bulaşan bu çamur,
Onların izleri işte!

Eskiden evlerimiz
Topraktı, genişti.
Kediler, köpekler,
Tavuk ve ineklerle
Yaşayabiliyorduk beraber.

Yazdan beridir bakıyorum
Dört taneydi bunlar.
Üçü öldü yavrum,
Kaldı en küçüğü.

Kışı nasıl geçirecek?
Endişem bu oğlum...
Olmuyor alsam eve,
Hakkı var gelinimin.

Aşağıdaki kömürlükte
Uğraştım onun için,
Bir yer yaptım ama...
...

Çok severim kedileri...
Üzerime bulaşan çamur,
Onların izleri işte!

05–12–1995 / Genç-Bingöl

EFENDİ DÜNYA

Boşa geçen ömrün,
Bitimiyle kurulu düğün.
Nefesin mekânı göğün,
Kursağına takılı bir öğün.

Sandukası usta işi, düzgün
Kalıbına kanma, beyhude sürgün
Gazele benzeyen yüzü, solgun
Yıllar öncesinden vurmuş onu, bozgun.

Maalesef uygarlık çok üzgün,
Çoban oldu sorunlar bugün!
İnsanoğlu cellât, kendinde ölüm
Zaman doğa için gerçek çözüm.

Ahh! Çözülemeyen düğüm,
Heyhat! İçimizdeki kördüğüm.
Beni deli eden dövüş,
Sürüp giden bu kör dövüş...

24–01–1996 / Bingöl

HERKES KANATLANMIŞTI

Bir elinde sepet
Bir kolunda sohbet...
Bembeyazdı yol
Gök kasavetli,
Oynaşıyor erik çiçekleri!
Şirin kuş tünemiş dala
Akşam güneşi kızıllığında,
Bir muhabbet bir muhabbet...

2005 – BİNGÖL

...kömürüm

odunları

tutuşturur

oldu.

PLAJA SIĞINAN KARTAL

Üzerinde sıklaşan
adımlar,
Sessizliğin yükselen
stresi...
Tabanda tozuşan
toprağın
Mutsuz kalabalığında
İstanbul.

Doğacak güneşe yönelim,
Keçi yolunda baş veren kabartı!
Çoban döşeği üzerinde yoğunlaşmış
Çiğ üzerine konaklayan kelebek,
Ve öz ben: **Mutlu yalnızlık...**

KUŞBURNU

Soframdaki bulgur çorbasıyla
Yudumluyorum son nefesini,
Eski yılın...

Üzerime, üzerime gelen
Karanlıktaki koltuk...
Kucaklıyor tüm Evren'de
Yapayalnız kalan bu kuşburnumu!

31–12–1995 / Bingöl

YÜKLÜYÜM

Damında çadır kurmuş

Hastalık,

Dışarıda beni bekleyense

Soğuk.

Önümde varsaydığım

Gelecek,

Arkamda tatlı, küçük

Kız.

Dalında vefakâr bir

Dost,

Altımda beni bekleyen kara

Toprak,

İle

Dayan ha dayan..!

04–03–1994 / Bingöl

İNSANIN SUYU

Acılara dayanmak,
Acılar süreci kadar.

Can sürgünü gönül
Göz göze, diz dize
Sevgi dillenen temas!

Lakin bize katkısı
Ömür boyu mutluluk,
Gökyüzünde seyreden sevdamız:

Aşk!

11–12–1995 / Bingöl

DOĞRU PARÇASI

Tutuşturuldu,
Kibritin tek hamlesiyle
Küllüğe terk edilen,
Bir içimlik sigara...

İçin için, yana yana
Salıverdi akışına,
Tüketirken dertlerini
Dört köşeli kül tablasına!

11–01–1996 / Bingöl

KELTAVUK

Kafamda neler var,

Neler...

Düşünüyor düşünüyorum.

Ama bir türlü,

Başkalarıyla paylaşamıyorum!

05–04–1990 / Pamuklu Köyü-Çermik

TIKANDIK

Soruyorum...

Alay ediyorlar.

Soruyorlar,

Yanıtlayamıyorum!

30–03–1994 / Kılçadır Köyü-Bingöl

YÜREK KANSERİ

Fof !

Derinlerden gelen sıkıntımı

Ne yapmalı?

Bohçalayıp defterini

Düremiyorum.

İki dizi inci çıkaramadım,

Yüreğimin karanlıklarından.

Of...! ff... f!

13–03–1994 / Kılçadır Köyü-Bingöl

KALIP, KALIP KESİLMİŞLER

Nefesim bugün pek kabarık,

Gem-i azıya almış gidiyor...

Her şey yüzeysel kalıyor artık,

Süzülürken derinlere kanıyor!

Çevremi saran dört kalıp

Evi olmayan şu kalabalık!

Kalıp, kalıp hükümdarlık

Darbesiyle çalkalanır yalnızlık.

Çekip almak benliğimi aradan
Kuşların, böcek ve nebatların...
Yanı başına tünemek, tercihen;
Sır olmak için bir çeşme lüllüğünden
İçeriye girip şöyle, bakmak istiyorum!

06–12–2001 / Bingöl

!

Hayvan olmak istiyorum
Alabildiğine özgür
Dağlara sığınan.
Kar taneleri gibi salınan,
Tertemiz düşünceli insan olmak!

Türüne can veren mesela...
Kayısı çekirdeği misali,
Memelerinden süt yerine
Sevgi sağılan anne olmak!

21–03–1997 / Bingöl

KORKULUĞUN HAYALİ

Kanat verilen yer karanlık,
Beden isyankâr ve yağdanlık!
Kaynayan hazine ininde kızgın,
Acı badem yağını soğutamadık.

Derinliğin ulu tehdidi vurgun
Yakamozlar, çeperindeydi denizin.
Yüreğime musallat şimdi, bulutsu korkuluğun!

18–08–1996 / Akhisar

BEŞ KARA FOSİL YUMAĞI

Hava dolgun
Bir o kadar da kasavetli...
Akşam yeni, yeni çökmekte,
Üzerine doğanın.

Biraz olsun dinlenmek ihtiyacıyla,
Etrafa göz gezdirdi...
Yaban armudu dibinde
Bir sigara içimi eğlendi.

Dumanın
Havadaki dalgalı dansıyla
Gözleri düşüncelerine
Kilitlendi:

'Ah Sâriye ah!
Feleğin gördüğü reva,
Bana mahkûmluk
Sana ayrılık kaderi.'

* * *

Dinlence seçtiği yerinden
'Yolcu yolunda gerek'
Diyerek doğruldu,

Yoluna koyuldu...

—Kim o?
—Kız Sariye ben,
kocan.

Kapı açıldığında
Yavuklusuna sarılırken,
İliştiriverdi mavzeri
Her zamanki yerine.
—Çocuklarım nasıl?
—Ali hasta.

—Haberim var,
diğerleri!
—Uyuyorlar.
—Haydi, yatalım artık
—Sofra kuracaktım Hasan
—Boş ver kız...

İki canlının bir yatağı
Çok sıcak,
Bir o kadar da,
Rahat.

Üretken sarılmalar
Bedensel gerginlikleri soğurup
Topraklamıştı bile...

* * *

Muhteşem ötüşlü,
Kınalı keklik.
Kurulu kurt kapanından
Çok daha hain!

Yalçın kayaları eş tutan
Yabanıl;
Aşk sancısı tutsağı
Bakar
Kör.
VURMA AVCI AMAN
YAVRULARI TAZE ZAMAN!

* * *

Hava gürlemesi
Son verdi kâbusuna
'*Hayır ola*' diyerek.

Yüreğinde bir sıkıntı topağı
İçgüdüsel davranış derinliği ise ürkek
Uykusu kaçıvermişti üzerinden.

Amacını bilmeden öylesine
Pencere kıyısına ilişti işte
Karanlıktan devşirdiği
Mavzere yapışmasını
Sağladı aniden:
İlk atış
İkinci atış...
...
Birinci müsademe
İki avcıya mal oldu.

* * *

—Komutanım,
Çok çetin çıktı
Eşkıya.
—Yakın
Yakın evi öyleyse!
Gece
Alevlendi.
Ay dahi kıskandı
Bakakaldı efendisine.

Tamam sayarak
Yanaştılar enkaza,
Araştırmak için...

* * *

Kulakları sağır eden
Bir kurşun sesi
Bölüverdi geceyi
Orta yerinden:

— Bakın!
Yandaki evden.
—Vay anasını be
duvarını delerek
yandaki eve geçmiş!

Tekrarlanır ateşlenmesi
Sırasıyla evlerin...
Her seferinde
Yıkıp delerek duvarları
Evden eve sıçradı,
Hasan ve yavruları
Kurtuluşa umutlandı.

* * *

Artık
Dördüncü ev
Karar safhası
Ateş çemberine teğet
Mahpushane duvarını
Yıktılar son kez

Beraberce...
Yılan çevikliği sanki
Ona olmuş miras,
Bir anlık yaşama
MERHABA.

* * *

—Hasan, Hasan...
Bırakıp gidecek misin bizi?

Ses verince Sariye'si
Kucağında hasta Ali'si!

Yoğun ateşlere aldırmadan
Dalıverdi içeri,
Kuyruğunu hazır tutan
Akrep örneği.
Sevgi derin bağ,
çekici.
Özlem çok ağır ama
Pahalı,
Hasan!

NOT: Şiirde geçen olay, *1940 yıllarında Elazığ-Palu Beyhan Köyü'nde meydana gelmiş. Bingöl –Merkez / Kılçadır Köyü'nden 1920 doğumlu Hüsnü BUĞU anlatmıştı. Şiir diliyle arz ettim.* 23 - Ekim–1995 / Kılçadır Köyü-BİNGÖL

HARCANIP GİDİYOR İNSAN DEDİĞİN*

M--- "İsterim ki
Çocuklarım kimsenin eline
Bakmasın.
Para, pul
Ne?
Bu dünyada işte...
Ötesine cebimiz yok,
Götürelim.
Değil mi hoca" diye sormuştu
Bir gün.

E---"Kurtar bizi
Kurtar baba!" diyenlere
Yine bir gün:

D---"*Güneydoğuya doksan bin*
Kadro tahsis edeceğiz
Tütüne ne verirlerse
Bizden:

Her zaman beş üstüne
Beş biin daha var" diye
Sanki ceplerinden masaya,
Saçıverdiler.

Oldu bunlar oldu
Yalan-yanlış hurafe
Demeyiniz,
Oldu, oldu.

"Önümde tezgâhım vardı
İyi – kötü...
Hani önünden
Köyümüzün arabasının kalktığı
Dükkân var ya!
Hah işte,
İşte oradaydı.
Adı; Mevsim Manavı idi...
Domates, biber
Havuç, portakal...
Mevsime uygun çalışıyorduk.
Adı üzerinde hani:
Mevsim manavı!

İyi – kötü ama
Çorbayı kaynatıyorduk,
Hoca." dedi.

H---"*Erzurum'da ortaklı*
Kadayıf dükkânım vardı,
Hoca.
Hangi akıla hizmetse bizimki
Kurulu tezgâhımızı bıraktık,
Doksan bin kadronun peşine
Takıldık.
Şimdi orman dairesinin kadrosunda
Çalışıyorum."

—Nerede?

H---"*Sağlık meslek lisesinde*
Müstahdemsin dediler."

M---"*Mevsim Manavı'nı kapat*
Doksan bin kadronun peşine
Takıl.
Akıl mı bu,

Hoca.

Ziraat müdürlüğünden

Aylık aldım"

—Şimdi?

H---"Şimdi çıkardılar işten.

Erzurum'da kadayıf

Dükkânımızdan da olduk."

Mevsim Manavı'nın yerinde
Yeller esiyor.
Tezgâhlar kurulup
Bozulmuş.
Ülkemde bir hal var,
Şimdi:
Fabrikalar kapatılıyor,
Dizi, dizi...
Bölük, bölük işçiler
Çıkarılıyor işten.
Umuda bağlanan tezgâhlar
Bir kurulup bir bozuluyor.
Bankaları kurtarılırken

Tarlalar ekimine
Kapatılıyor tütünün.

Kefenin cebi
Yok elbet.
Ülkemde tek kurtuluş:

"Ağacın köküne inek mi yoksa?
Çırpınıp gidiyor yaprak dediğin.
Harcanıp gidiyor ömür dediğin,
İnsan dediğin..." *

NOT:

*Türküden alıntı yapılmıştır.

01 – 05 – 1994 / Kılçadır Köyü Bingöl

GÖL – DEN

Günlük güneşlik iken
Yaz havası bu,
bozdu birden.
Ufacık arı
rüzgâra rağmen,
Sığındı kuytusuna
Penceremin.

Gel – git zamanı denizin
Yanımıza dek ulaştı,
kayıp parçası.
Sığ yerine ufacıktan şöyle
Bentleyip göl yaptım,
kendimce.

Sabah güneşiyle beraberken
Gölgem benimle idi giderken...
Gün batımı üzerimize çökerken
Çekiliverdi gölge,
ayak bağımdan.

Yaz havası bu,
düzeliverdi hemen.

Kovana yöneldi arı,
sığındığı yerden.
Uğradım şöyle kenarına denizin,
Kurduğum göl varmıştı bile aslına.

Sığ sular bağlıdır derine
Göl zahiri, varıcı DEN'ine...
Gölge bağlıydı ayakucuna
Gün dürümü yol alırdı ADEN'e...

A birincil, DEN asıl,
Bende de var velhasıl.
Sığ TEN'im üzerimdeki gölet
Gölgesi düşmüş, bendeki A'DEM 'e,
B E D E N' e.

Bedenim göl,
dünya DEN...
Dünya gölge.
Güneş DEN...
Der, den den DEN.

EVREN DEN = ADEN.

20-10-1995 / Kılçadır Köyü -Bingöl

DEN – DEM

Kabuğu kalın,
Buğulu, ürkek ve cılız
Ceylanın içe dönük:

Kendine yeter ilacı **EM,**
Yatay bağlamı **B'EM.**
B'em dışı korku... **(Taa!)**
Karanlıktaki arıların
Bulutsu uğultusu
Ayıklandı **o** içerisinden.

Ben isem, sen nesin
Sen isen, **B'EM** ne?
Ben benim hem de sen,
Sen sensin hem de ben!

Yani;

"M" = "N", "n" = "m"
"M" karşıt **"N"** olgusu.
Ben-sen sosyalliği,
Biz kovan derinliği!

Biz, biz iken
Şu yatay genişlikte,
Buğu evinde **O o o o...**
Eşdeğer **O**'lar!

Biz derinliğinde
Bağ kuran kovan!
Siz derinliği kovanına
İşaretli komşu sonsuzluk...

Biz bağlacında siz,
Farkına varıp edindiğim **O!**
Ayak bağı karanlıkta
Ses veren **ON**'lar!

İM eşittir İN
İN eşit değildir İM
Olgusu.
Özde bil işareti olmadan
Bağ kurulamaz gerçeği!

Zahiri gölümüz kıpırdanıyor,
Mekân yoğunluğu arttıkça...

İşareti varıcı, sebep:

İnindeki potansiyel!

GÖL; DEM olmasaydı,

DEN sonsuzluk kovanıyla

Bağ kurma hakkını elde edebilir

miydi hiç?

Öyle ya!

DEN sonsuzluğunun **T**'aa!

Derinlerine dalan dalgıç:

DEM tutmamışsan eğer

ON'ları bulamazsın be,

İM – SAN!

İşte demlik:

Ben=→→DEN;

Beden.

EVREN=→→BEN;

Evden!

03–10–1995 / Kılçadır Köyü-Bingöl

E N G İ N

Kapsandığı mekânda
Sonsuz bir küme; **"N"**

Aydınlık evimin
Yatay genişliğinde
Düzlemsel bahçe; **"E"**

Dâhilimdeki
Sonsuzluğun kovanı.
İçime dalan derin
İşaretli mızrak:

EN.....İN

ve

Net ayrım çizgisi;

G = K

03–10–1995 / Kılçadır Köyü-Bingöl

===< İKİ >===

Çukurunu arayan
Sıvılar gibi...
Buluşuverir kişilikler
Erkek ile dişilikler.

Derinliğin yüzeyi kesit,
Nötr birliktelik
Zıtların birliğinde
Net ayrım çizgisi **"K"**

16–10–1995 / Kılçadır Köyü-Bingöl

'ÇİFT' likte 'TEK TEK' çilik

Tek kişilik odayı,

Tutmuş idim madamdan.

Günler sonraydı,

Bir gün:

"*O, tek ikendi beyzadem*

Çift ücret işler" dedi,

'Çift' leşince!

"*Too nerede!*

Eskidendi o.

Otuz çift öküz bulunurdu,

Köyümüz Kılçadır'da.

Şimdi bir ***tek*** *bende*

Bir ***tek*** *Selahattin'de!*

Birleştirirsek ancak

Çiftçilik yapabiliyoruz"

Koy bir **'tek'**lik

Yapalım **'çift'**lik!

Bir elin nesi,

İki elin sesi misali...

Tek tek atar olmuş,

'Çift'emiz!

28–09–1995 / Kılçadır Köyü-Bingöl

DÜRÜLME

Durup dururken bazen,
Yüreğime saplanan mızraklar
Yaşadığım çocukluğu çıkarıyor,
Derinliği kanırtarak!

Anıların esareti
Türkü dinginliğindeyken
Azat edildi inimden,
Dürülüverdim...

01–10–1995 / Bingöl

KAYIP

Duygularım volkan ortasında...

Sanki,

İçime dalan

Yalaza!

Her şeye hâkim sayıyorum,

Kendime müdahil olamıyor,

Dokunamıyorum!

Her boyutta ışık,

Nereye baksam aydınlık!

Orta yerde şaşkın dolaşan

Bedenim karanlık,

Meçhulüm...

Âlemi sığdırdım kafama

Bir kendimi sığıştıramadım,

Göremiyorum artık

Bendeki bedeni!

17–12–1995 / Kılçadır Köyü-Bingöl

EĞİK DÜZLEM

Birden,
Tepeler dönüşüverdi derinliğe,
Her şey yukarıdan aşağıya...

Gözlerimin önü salınarak düşen,
Miadını doldurmuş yapraklar
Toprak tarafından yutuluyorlar!

Mekândaki konuşmaların harareti
Kulaklarıma dadanan o çılgın,
Çınlamalarla tükendi.

Derin deniz dibine aidim sanki
Önüm salma, salma düşen
Kıllar ve tozlara belenmiş.

Bir kemanın tiz sesi misali
Kendimi salıverdim akışına!
Ruhumun geçmiş kayıtlarındayım.

Yanıyor beynimin içi yanıyor
Göremiyorum bedenimi...

Yoklasam bari diye düşündüm
Varamadım ellerimin gerçeğine.
Karanlık ve soğuğu hissettim,
Hâkim olamıyorum nefesime.
Koptum rüzgârımdan, düşüyorum
Düşünemiyorum...---→→→_____...

18–12–1995 / Kılçadır Köyü-Bingöl

NASIL ANLARSAN

Bana babamdan,
Kalmadı.

Anamdan ise
Biri kuru İSKELE,
Biri de -T- !

02–03–1994 / Kılçadır Köyü-Bingöl

AĞLAŞILAN HAYAT DA DEĞERDİR

"*Ağlama hayat, değmez boşuna*"
Deme.
İnsan için, için
tütmesin.

Asıl bundan çekin!

28–11–1993 / Kılçadır Köyü-Bingöl

BU DA GEÇER

Hoş haber
"İyi kader"
Güzelliğe çakılan ani,
Sanal kırık çizgi!
Sonu gelmeyen gerçek,
Dertler...

Gülerken bastırıveren
Yakıp yıkan haber.
"Kötü kader."
Gelip geçen ise
Rüzgâr!..

09–12–1995 / Bingöl

RANTİYEYE İNAT

Bir an,
Sarıl sırrına güneşin
Akşamüzeri taa sahilinden!
Siluetleri devşir
Yalnızlığa dair...
Bak,
Aşkın sınır tanımaz başkaldırışı
Fırtınalarla gelen telli duvağın gölgesi:
Buğu evi fırıl, fırıl
Ateş topu merkezinde bukağılı!
Can katıyor emeğin busesi
Sağmal dünyamızın Evrensel aşkına...

13–05–1997 / Bingöl

MEYVELİ UĞRAŞ

Vaktimin maharetine,
Sığındığım o gün:

Sabahtan çocuksu ateş,
Bütün bedenimi sardı.

Gıldır, gıldır işlendim,
Kaçırmadım yalanları.

Yalın, mutlu ve özgürdü
Hissettiğim duygu.

15–12–1995 / Bingöl

PALAK*

Ana karnı sıcak, dünya virane
Yalanla yaşamak ediyor, deli divane.
Bu şehrin merkezi ki yeşil ışıktan vaha,
Sığınaklardan yükselen nazarımızın menzili,
Kuru bir saha.

Yaşam ötesi yaklaştıkça, çizgimiz gel – git,
Özlemin bulantısı çok pahalı dostum, sür –git.

—Hey!
Dostum ne var gayri,
Geriye kalan.

—Bir valizden başka,
Bir de can!

***PALAK:** Kuru yaprak, gazel.

11–06–1996 / Bingöl

İLK GÜNIŞIĞI

Uzayıp gidiyor taa ufka!
Var saydığımız gelecek.
Parlak ışıklar altında,
Bak, dans ediyor akan serap.

Hovardalar gibi uçan halıdan
Yanık, yanık kokan ezgilerimizi
Serpiyorduk Muş Ovasına...
Bingöl Dağları'nda pişirip
Sunduk geleceğin sofrasına!

29–03–1997 / Muş

Not:29–03–1997 tarihinde sendikamız Eğitim Sen Bingöl'de bir yaşındaydı. Her canlının korkudan tir, tir titrediği bir kara dönemi yaşıyorduk. Muş'ta Eğitim Sen üyesi bir grup kadın öğretmen arkadaşımız polis tarafından taciz edildi. Medyaya yansıyan bu çirkin olayı protesto etmek amacıyla yürüyüş eylemi düzenlendi. Biz de, Bingöl'den gazete dağıtıcısı basın minibüsüne 10 öğretmen (Mehmet Çemişkezek, Fikret Hoca, Mehmet Ali Yalçın, Ali Tezel, Atik Kişin, Handan Akkuzu vb) sabahın erken saatinde binmiş, Muş eylemine gidiyorduk. Şiirimi yolculuğumuz esnasında yazdım. O günün erken saatinde yolumuz polisçe kesildi. Kimlik kontrolü bahanesiyle minibüsü engelleyeceklerdi ama sıkmadı! Çünkü gazete dağıtımı aksar, basın kıyameti koparır, diye yol vermek zorunda kaldılar. Tesadüf eseri yol bulmuş, Muş eyleminde yer alabilmiştik. Bu arada kahraman basın emekçisini saygıyla anıyorum!

POSTLU DOSTLUK

Yedirecek
Ya da içireceksin.
Ismarlayıp
Borç vereceksin
Yahut.
Zorlama ile dost edineceksin,
Kısacası kendine.

Farklı düşünsen de
Aynı eşyayı ortaklaşa
Dile getirerek,
Beraberce uygun davranışlar
Geliştirirsen,
Ancak;
Zorlamalı dostluklar inşaatını
Kendince,
Deprem bölgesinde...
Çenen toplum tutsaklığına
İsyan ederse,
Vah haline

Boşuna arama çoğulcu,
Çıplak dostlukları...
Sen yine sürdür:
Dil ile yüreğinin
Kahpeliğini.

23–02–1993 / Pamuklu Köyü-Çermik

SEVGİ DİNİ

Yılların devşirdiği hatıralara
İnce, ince süzülür kızgın yağ!
Karşı karşıya gelen gözler,
Akşamüzeri kızıllığını sürer.

Nasıl oluştuğunu anlamazsın,
Gülün üzerine düşen damlacıkların.
Anadan koparılmış bağ çubuğuna git,
Sana anlatır gözlerinde birikeni...

26–02–1996 / İzmir Otogarı

Not:

İzmir'den Bingöl'e Otobüsle giderken Varto'lu dede ve nine memleketi Varto'ya gönderilmek için kızları, torunları tarafından gözyaşlarıyla, otogardan uğurlanmıştı. Yoğun duygu sellerine kapılarak bu şiirimi otobüste yazdım.

Mehmet ÇEMİŞKEZEK

GÖZYAŞLARI

Gözyaşları kadar saf,
Gözyaşları antibakteriyal.
Gözpınarları derinliğinden,
Kabaran duygu ıslaklığı!

Çevresine saygı yüklü,
Kurşunsuz göz sıvıları!
Evrensel barışın elçeği,
Emeğin katığıdır gözyaşları.

05–05–1996 / Bingöl

DÖNYA!

Eskiden köy ağası,
Soba kurmuş ilk kez.
Evine doluşan maraba,
Sırasıyla ellerini yakmışlar.

Görmeyince insan domatesi,
Tohurunu ham yenir sanırmış.
Dünya, dünya aynı dünya
Canlar DÖNYA!..

19–11–1995 / Bingöl

CİNSEL SIKINTI

Cinsel etkinlikler,
Sanırdım ki
Gençlikte olur.
Meğer:
Yaşlı, başlı
Sakalını Kâbe'ye sürmüş,
"*Gondik hacılar*" da
Sıkıntıdaymış.
"*Mübarek*" sakalıyla
Yaşanıyormuş yasak aşklar,
Haberimiz bile yokmuş!
Hem de
On bir ayın sultanı
Mübarek ramazan ayında,
Sıkıntıdaymış...

08–05–1990 / Pamuklu Köyü-Çermik

KART HOROZ

Yaş farkı,
Evlilikte doğal.
Erkek kadına göre
Geç verir gücünün,
Erozyon startını.

Şu duvardan dört,
Yedi tanesini örneğin.
Çıkarırsan tuğlaları, bak
Yıkılıverir iskeletiyle!

İnsaf,
Bu kadarı da fazla...
Tutturmaz mı bir gün
Yirmi yaşındaki tazeyi
"Alacağım" diye...

"Olmaz Yakup Amca

Sen... Doksanlık...

O, gençlik ateşinde.

Yürümez, olmaz!" dedik

Ama anlatamadık...

Ne dese ya bize:

"Allah aşkına bana

Bir gecelik olsun,

Yeter!"

10–12–1995 / Bingöl

REHABİLİTASYON MERKEZİ

"Ne demek sokak köpeği
Bunlar, Türkiye'nin hazin gerçeği.
Hürya'da yoktur köpeklerin sokağı,
Yapılmalı artık şık barınakları"

İşte medeniyet, medeni dünya
Her yerde sokak çocukları var ya!
"İnsaf" diye, diye gösteriler yaparak:
Köpeklere barınak, çocuklara sokak
Sokakları da sefalete bırakarak...

***Hıncal Uluç'un TV söyleşisinden** / 05–10–2004 / Bingöl

NİSA

Hayatı...
Anlamak zor
Filmlerde uzun, uzun
İşlenen düş,
Özlemlerimizin çizgisi.

Oysa
Oysa yaşamı...
O denli farklı ki
Düşlerinden,
Özlemlerinden.

Kedilerin, köpeklerin
Düşleri ne?
Tabii yol onların.

Gerçek:
Aç kalan ölür,
Düşlerde yaşam sürmez.

Hakikat acıdır,

Heyhat!

O:

Bir yaşında yavrusu olan,

Evi de olsun istedi.

Sanki düş gördü,

On sekizinde mutlu...

Dört duvarının çatısına

Çatısına toprağını sermeden,

Üzerine toprak yığıverdiler.

'*Allah'ın takdiri işte*'

Deyiverdiler.

Kedi gibi yaşanıp

Köpek misali,

Böylesi ölümüne

O'nun.

6-4-1990 / Pamuklu Köyü - DİYARBAKIR

ERGİME NOKTASI

Dünyada;

Beyin ile yürek,
Birlikte atacak...
Ne zaman?

Toplum erkeği,
Kadını bir yola
Koyabilecek...
Ne zaman?

İşte o zaman;
Erkeğin katı,
Gerçekçi beyni...
Dişisinin ince yüreğiyle
Bükülüp gevşeyecek.

Hürya!

Barış, kardeşlik ve sıcaklık ile
Dolup, dolup taşacak...

31–03–1994 / Kılçadır Köyü-Bingöl

KAPI

O kadar çok söz var ki
"*Dost*" üstüne,
Al birini, vur ötekinin
Dik üstüne.
Tozu dumana kat ki
Parça kalmasın,
Doğada kaybol, git aşkın
Tam üzerine.
Per perişan olsun dönerken aklın
Pür neşeyle...

12–05–2002 / Bingöl

SON TELEFON

—Alo...

—Alo, nasılsın abi?

—Sağ ol Fikret Bey siz...

Dıt, dıt, dıt...

* * *

—Alo, Ekrem Bey!

—Evet benim, siz...

—Abi ben Türkan.

—Tanıdım. Evet, evet!

—Abi nasılsın?

—Şu yatalak halim olmasa...

Düt, düt, Düüt...

* * *

—Baba, gelenler gazeteci

Talepleri seninle

Bir söyleşi.

— ...

—Ekrem Tümer Bey, son sözünüz:

—Ne diyeyim oğlum,

Ne söyleyeyim;

"Alo abi nasılsın?"

Çat! Kapatıyor.

Bayramda öyle,

Hastalıkta böyle.

Telefona kızıyorum,

Ayrılıkmış telefon!

*Tiyatro sanatçısı **Ekrem Tümer Bey** hastanedeki ölüm döşeğindeyken televizyon muhabirine bu sözleri söyledi ve on gün daha yaşadı. 03 - Mart–2000 tarihinde vefat etti.

"*Fikret Bey*" **Fikret Hakan ve "*Türkan*" ise ünlü film yıldızı **Türkan Şoray** Hanımefendi'dir.

21–02–2000 / Bingöl

Rubailer:

ANAHATA*

Kızılötesi kalbinde muhafız,
Çınlattığı ses vurmasız!
Üç kat derindeki çağlayan,
Sıla özlemini sızlatan...

Denize en iyi dokunan görme özürlülerdir.

***ANAHATA:** **(Sanskritçe)** Vurmasız ses, darbe olmadan oluşan ses anlamlıdır.

SIFIRIN GÜCÜ; Kelebek etkisinde

Yapayalnız halimle
Günlerce sürdürdüm kavgayı,

İçimdeki fırtınaydı tetikleyen
Dışımdaki kasırgayı.

Ah! Görmek lazımdı o an
Muhteşem manzarayı,

Yaşamak, üzerime tırmanan
Kahrolası şu dev dalgayı!

Düşünce bir manzara,

Tablo göz ile sınırlı!

ZİHİN MANZARALARI

İzan:

Aklın mihenk taşından!

İman:

Kendi mahsulüne olan,

(Ama)

VİCDAN: (der ki)

Mazlum olup ölenler,

Alacaklıdır toplumdan alacaklı olur

Peşinattan!

KAT KAT ENDİŞE

Kaygıyla seyreden zihni
Bir sefere mahsus farz et,

Beş kat endişeye kapılmış
Müşkül hal-i akıbet...

Menfaat münasipse!
Bu yol herkes için müsait,

Fantezisi malum;
Tecrit edileni tehdit!

Cesaret terbiyedir. Terbiyen için yalnızlığı seçmelisin.
Yalnızlığın doğası dostun artık!

AFET-İ NAR KILICI ---(Küresel davet)

Bugün için tehir ediliyorsa eğer bu kavga,

Biriktirdiğimiz afat yarına ruhsatlı kaldıysa...

"*Kolay gelsin*" demek ne mümkün naçar adama,

Sofra bezini derleyip dürmeye benzemiyor oysa!

Olaylarla değil,
olguların arkasındaki nedenleri etüt etmeli,
olayları anlamalıyız.

KONTROL DIŞI HARA*

Üç kat hararetiyle menkul kavalye,

Azrail'iyle muhatap müstamel müdahale!

Mukavemet yetersiz, sömürüden herhalde,

Tüketerek sarıldım o soğuk bedenine...

Ataerkillik, türsel kısırlığıdır insanlığın!

***HARA: (Japon dilinde)** Üç kat ısı, anlamına gelir. İnsanın göbek deliği çevresidir. Isıyı korusun diye de Japonlar (ve tüm eski insanlar) orayı kuşakla sarıp sarmalarlar. Hara-kiri ederken de bu can alıcı yeri kılıçla deşerek yaşamın ısısını alarak (!) intihar ederler. Kurtuluş da yoktur!

ÇERNOBİL---**(Davet Edilen)**

NANİK!

—Kapitalizm de insanlığa 'eşitliği' tattıracak!

—Ama nasıl?

—Tabii ki 'çaresizlikte eşitlik' dostum!

Vahşi doğa bir acı ses duyar,
Anında seni bırakıp kaçar.

GLOBAL HALKALAR

Cennetin çıkış kapısında gelir
Cehennem dediğin,

Sebebi;
Komünal yaşamayı beceremediğin.

Çevrene olan katliam hırsın
Kapitalist komedia,

Ab-ı hayatın idi o kaybettiğin;
Doğal media!

Şimdi;

Sadece çöplüğümüz ortak.

DRAGEO

İşte şimdi dünya bir draje,

Medeniyet üzerinde metalik oje!

De-formel **RA**'nın genleşmiş burnu,

Felâket kokusuna duyarsız acınası durumu...

***Draje**

Vicdanları örten ütopyadır umut!

FELÂKET TELLÂLI

Mehtap ışığına ilave olan muhbir,

Ötüşüyle felaketi haber eder misafir!

Vakti geldiğinde zorla edilir tahsilât,

Sebebi, insana mahsus akıldan feragat!

Zekâ,

en keskin ayrıkları ölçmeye değil

benzerlikler denizini anlamaya yarar.

TERPSİKHORE

Enerjik esirin ışığa kavuşum dans yeri,

Maden emekçilerinin volkanik kapısı...

NOT:

Terpsikhore: (Thermo – Psiko – Hera) Yunan mitolojisinde dokuz adet **'Esin Perisi'** (Ya da: **"Dokuz Müz"**)'den biri olan **Dans Esin Perisi**'dir.

Güneşin gölgesi yoktur.

HARA*

Çepeçevre sap-saman
Her yön sarı,
Hararetı el aman,
Üç kat ısısı...

Ha bre gayret!
Bilfiil harlar harman dölü,

Od, ocak, aş katan pagan,
Eylülle gelen harmandalı!

***Üç kat ısı**

Ne sağ, ne sol.

Bir üçüncü yol; EMEK.

Şölen hasat bitiminde!

ÜÇÜNCÜ ÖKÜZ

Tabii reaktörün hızı
Değiştiren hareket,

Yaratıcı çiftin boynuna,
Vuruluyor sefalet.

Artı değeri darp eden
Sermayenin köpüğü,

Üçüncü öküz tabloda,
Görünmeyen aparat!

Bilgi eksikse boşluğu cahilin güveni doldurur.

EMPERYAL ELMA--(Âdem'in **son yemeği)**

Cennette sebebi muğlâk elma yasağı,

Âdem'e musallat dünyanın mihnet durağı!

Küresel tenceresinde kaynayan Emperyal elma,

Helal saydığı o sermayesi, emek ağacından çalınma.

Organizmasındaki üretken dişiliğini boğan

bireyler topluluğu, tüketim toplumudur.

SU DAMLASI

Atmosfer harcıâlem
Her zaman bonkör,

Su vanasındaki finansal haydut,
Nankör.

Velhasıl hal
Avam için hazin fatura,

Gark edilir isyana,
Vermeden fasıla!

Dereleri kurumuş çaylardan ırmaklar oluşmaz.

DERİN KUYU

Karanlıkların kapısı bilgi talebine duvar,

Vestiyerine asılı mısır koçanları aksesuar!

Çizmesindeki kan, saraylara can katar,

Dağların ardı, özgürlüğe davetkâr...

Siyasal çözümsüzlüğün ana nedenlerinden biri de:

Yaşayan dilin yetersizliğidir.

GÜNARAYAN

Hey sinek!

İşin gücün seğirtmek,
Defol ayakaltından.

Demir parmaklıklar
Aslanlara mekân;
Güçlü tutsaklıklardan kaynaklanan!

Kaliteli özgürlük,

Güçlü tutsaklıklardan geçer.

DÜNYAYI TASVİR

Toprağa kavuşan bir damlanın öpücüğü,

Sevgili dudağından harlayan aşkın sözcüğü!

Âdem'e '*Cennet Elması*' aşk yasağının arzı,

Heval'ine ise dünya cehenneminin tarzı...

Eğer ayrılıksa,
Dünyasında tektir insan.

Hayır, birlikse Evren'de
Tek insanlık!

GÖZALTI

Onlarcası tezahür ederken
Malum azap,

Bilcümle varlıklara oldu
Izdırap.

Niye tamah ediyorsun böyle
Ahbap,

Hâlâ siftah etmedi ki
Muhatap.

GİDİLECEK YER

Tabiatın koynunda,
Evvel zaman içindeki benliğim...
Bugün, ha varmış ha yokmuş!
Ne bir şeyin değeri var,
Ne de sonunda Atik Hocam,
Gidilecek herhangi bir yer!

NOT:

Genç yaşta vefat eden Bingöl Eğitim Sen sekreteri, aziz dostum: Atik KİŞİN için...

Düşünmek, dokunma sürecinin başlamasıyla start alır.

Ressam dostum Ahmet Şahiner'den sekiz ay süreli resim kursu aldım. Kurs bittiğinde öğretmenimiz Ahmet Şahiner'in gözetiminde; ressam Deniz Aktürk arkadaşımla beraber 02-05-2008 tarihinden 08-05-2008 tarihine dek bir hafta süreli resim sergimizi açtık. 23 tabloluk resimlerimin 20 tablosuna yukarıda sunduğum rubaileri yazdım. Tablolarıma iliştirip sergiledim. Arz ederim. 03-09-2014-Buca

Mehmet Çemişkezek

SINIRSIZLIK ÖZLEMİ

Fikir,
Deniz dalgalarına oynaş.
Köpüren duyguların
Eşiği dalgakıran;
İçinde yunus
Kenarına kilitli insan!
Kanatları bulut
Başı üzerinde şimşek,
Sınırlara zor veren
Özgürlük.
Türüyle tükeniyor
Allı turnam,
Ne olur?
Tutsak uçağa
'**Sınırsızlık**' özlemi aşıla
Giderayak tükenmeden.

1997-BİNGÖL

ADAM, TAVUKLARI ve KASAP

Adam,
Tavuklarını koymuş
Tezgâha canlı, canlı...
Birer kasap bekliyordu
Hepsi heyecanlı.
Batımına bir adam boyu kalmışken,
Güneşin.
Adam ile kasaplar
Üç – beş volta atımı
Mekândaydılar...
Dünya bir alâmet
Tanımlanması güç
Azamet!

İçine gömüldükleri
Say ki mezardır.
Gemi azıya alıp şöyle
Gönüllerince uzaklara,

Açılamıyorlar ne yazık.
Gördüğüm tavuklara
Ne denli benziyorlardı,
Küresel tezgâhta işçiler
Sıra, sıra.
Cümle sokak aralarında
Tünemişler yol kenarlarına...

Mezar taşlarında herkesin
.....şehirlisi yazıyordu.
Birer, birer terk-i diyar ederken
Batımına bir adam boyu kala,
Ülkenin.
15/04/2002

ADAM ve KÖPEĞİ

Yol kenarına kendini
Ağır, ağır veren adamın,
Sırtına geçirdiği palto
Belli ki eskimiş biraz.

Parmakları arasında sıktığı
İzmariti gibiydi kalan ömrü.
Gökyüzüne saldığı geçmişin emaneti
Yükseldikçe,
yüzü sapsarı kesilmişti!

Bu sıra sinsice arkadan,
Bir itin yanaşan dişlerini
Baldırında hissetti aniden...
...
Çantasından çıkardığı ekmeğini
Köpeğine verirken:
"**Kötü idi iyiler,**
Bir zamanlar!"diye
Söyleniyordu, pansuman ederken.

20–04–2002 / Bingöl

ŞOVENİZM

Evet...
Farklıyız renklerde,
Uluslarda...
Lâkin
Altı milyar üyeli,
Çeşnili bireylerin
Eriğidir insan.

Kara, beyaz, sarı, kızıl derili
Mavi, yeşil, kahverengi gözlüler...
Çinli, Maçinli, Arap, Türk,
Kürt, Yunan, Rus... vb'dirler.

Ama
Köpeksi, çekirgemsi...
Ayımsı, kekliksi... vb'leri
Hiç değil!

Hepsinin içinde uşaklar
Ve direnenler,
Dinamik ya da statikleri
vardır elbet.

İnsanın düşünce ve davranışlarını
Tesis eden olguya,
Maddeye özgüdür bu olay.
Arıtılmış özgün ırklara,
Tarihin motoru bağlanırsa,
Şovenizmin ütopik harasında,
Fabrikasyon üretimiyle son bulur,
İnsanlığın!

Kapitalist ekonomide
Emtiatik insanların
Enflasyonik cürufu,
Haline dönüşüvermek...

Nazizm ile denendiği gibi,
Bir gün.
13–02–1996 / Akhisar-Manisa

TOLERANS

İnsana karşı...
Azgın ve baskıcı
Faşist olduktan sonra;
İster "*Tanrı tanıyan*" ol,
Kıyametini hazırla sen
Kafandaki "*Tanrı*" ile...

İstersen
"*Tanrı tanımaz*" ol,
Fark etmez!

Ya!
Zorla ibadethanelere doldurursun,
Nesneyi.
Ya da!
İbadethanelerini yıkarsın nesnelerin,
Zorbalıkla.
Özünde,
Kendi özgürlüğünü yok sayarsın,
Özgücünle...

Dedim ya adın!

"*Ateist*", "*Radikal İslamcı*"

"*Faşist*" veya...

Laisizme karşı "*Laik*" olsun.

Ne olursan ol... Fark etmez,

Özünde sen;

İnsana karşısın!

01–12–1993 / Kılçadır Köyü-Bingöl

AYILARIN ŞIKLIĞINA DAİR...

Akşamdan kalmaydı düşüncelerim:

'Ayının bildiği yüz çeşit

Kelime varmış,

Onlar da armut üzerineymiş.'

Yaşam bir kuru kalabalık,

Çekilmiyor artık.

Kabıma teptiğim bu ağırlık

Teğet geçiyor arayışlarımız ile

Etkisiz,

Renksiz,

Pek yüzeysel...

Ah..!

Doğada sığ olmak yerine,

Bildiğim olsaydı yüz kelime;

Onlar da İNSAN üzerine!

Emeğim

Sevgim ve

Kendi şıklığım

Derinliğinde.

2002 - BİNGÖL

ÖTEKİYDİ

Onu;

Aradım,

Taradım,

El yordamı

Şöyle bir...

Demokrasi diye bulduğum,

Devasa karpuzmuş meğer!

İştahımla kesiverdim,

Ne gördüm dersiniz?

...!

01–03–2002 / Bingöl

Seçme hakkını kullan,

Al başına belayı!

KARA DÜĞÜN

Kavalı yanık, yanık çağırıyor
Çiçekli Yaylası'nda yaşlı çobanın...
Bu sıra zıpır, zıpır olur hayatın elceği
Bir mayısta kuzular doğanın sevinci.

Sürüyü almış takibe,
Günlerce evvel kurt!
Sevincin kanlı pazarı,
Üzerinde kara bulut.
Kuzular üstünde yürümez ki
İşçiler,
İki hain gelir,
Vurup götürürler...

01–Mayıs–1996 Bingöl (Saat: 23.00 civarı idi)

Not:

01–Mayıs–1996 tarihinde sabaha karşı saat: **05.00** sularıydı. Rüyamda, babamın bana hitaben söylediği şu iki cümlesiyle sarsılıp uyandım: Bana: **"Kuzular üstünde yürümez ki işçiler / İki hain gelir, onu vurup götürürler"** dedi. Bu

söz aklımı kurcalamıştı o gün... Akşam televizyon başındaydım. Saat 20.00 Ana haber bültenlerini izlerken irkildim! 1-MAYIS–1977 sonrasının ilk katliamı İstanbul'da; '*1996 Bir Mayıs eyleminde*' iki işçinin öldürülmesiyle tekrarlatılmıştı... Derhal rüyamla ilgi kurdum ve o gecemin sinestezisi yukarıdaki şiiri kağıda döktü! Arz ederim.

ŞANS--(Mahir, İbo ve Üç Fidan'a)

Onlar;

Bir yıldız kümesiydi

Parladı ve söndü!

Şimdi,

Ne mekânları var

Ne de zamanları.

Kayıp giden mutluluğumuzun

Kızıl ormanı

İdi **onlar!**

13–06–2000 / Bingöl

...

Ölüm nedir ki?

Kâğıdın kat yeri,

Çizginin önce ve sonrası...

...

Maddi bilinçlilik fani,

Maddi bilinçsizlik baki...

Ortak mekânımız ise Evrensel,

Maddi varlık!

13–09–1995 / Kılçadır Köyü-Bingöl

İNSAN OL -MA-MAK

"Ölüm" üzerinden
Hayat bulmak...
Hz. Hüseyin gibi
Baş vermek zalimlere!

Baldıran zehrini yuvarlamak!
Dünyayı şaşırtmak uğruna
Gerçeklere gözlerini kapatan
Bilgelere inat;
Sokrates misali.

"*Doğruyu bilip mutlu*" ölmek,
Toprak kokan kaplar örneği,
Hayyam gibi...

27–03–1997 / Bingöl

ÖZGÜR ÖLÜM

Yazdıklarımı okuyanlar, bana;

"*Aman ha hocam*

Yok et bunları hemen!"

Bilgilendirdiler temennileriyle.

Âlemin insan safındaysak
Ve korkuya öd karıştırıyorsak,
Savunamayacaksak fikirlerimizi
Niye düşünüyoruz ki o zaman?

Uzun vadeye yaydınsa ölümün izlerini,
Yaşamın **'hayat'** ifadesine kavuşamaz.
Çünkü dostum:
Korku ölümün rölântiye girmiş tutuklu hali de,

Ondan!

20–11–1995 / Kılçadır Köyü-Bingöl

AĞIR YÜK

Öğretmenlik yürek ister
Tüm baskılara karşılık
Kendi doğrusuna sahip
Bükülemeyen bilek!

Merkezcil çekim kuvvetlisi
Duygulu ince yürek!
Bilimsel iskeletli,
Sağlam olmak gerek.
16–12–1995 / Bingöl

TENSEL DEĞİL--(Bedensel)

Bedenlerinin dolgunluğu
Işıl, ışıl üzerime,
Sevgilerini odaklandırdı.
Minik parmaklarını
Sıra, sıra havalandırdı...

Soran bakışları biraz ürkek,
Ancak bir o kadar da meraklı.
Etrafıma halka oldular, birden
Kır çiçekli ellerini, burnumun ucuna
Tutuşturuverdiler!

19–10–1995 / Bingöl

24 – KASIM----------(Serzeniş)

Bu yılın "Öğretmenler Günü"
Kar atıştırıyor akşamından beri.
Kuru yapraklı ağaç sanki
Dev pamuk kozası;
Açıvermiş pençelerini!

Yazdan geliyor köy yavrularımın
Okullarından yana hasreti...
Kar beyazına endeksli,
Okul kapısının kilitleri!

Bembeyaz umut ne zamandır hayalim
Öğretmenden yanasınız bugün, ey Tanrım!
Can veren görevimi işlevsiz kılan
"*Milli Eğitim Cansızları*"na rağmen.

24–11–1995 / Kılçadır Köyü-Bingöl

NOT: O günlerde, "*terör*" sebep gösterilerek köy okullarımız kapatılmıştı. Köy öğretmeni ve yetkili müdürü olarak ben ve köy muhtarı; Bingöl İl Milli Eğitim Müdürlüğüne giderdik. Okulların açılması izninin ne zaman çıkacağını

sorar ve ilden; "*Askeri güvenlik gerekçesiyle kapatılan köy okullarının kapısı kar yağışı başlamasıyla beraber açılacağı*" bildirimini alır, köye dönerdik. Kar yağışı sayesinde askeri güçlerin 'iz sürme' kolaylığına karşı; karşıt PKK güçleri de sığınaklarına girer, kar kalkıncaya dek sakin ortam oluşurdu. Bu nedenle kar yağışı bekleyen köy okulu öğrencileri ile ebeveynlerinin ve öğretmenleri olarak benim de gözüm kulağım kar yağışı getirecek olan atmosfere kilitlenmişti. İşte o günlerden kalan özgün hatıraya ait şiirimdir.

Mehmet Cemişkezek.

YASAKLI AKIL

Baba,
Ben nereden geldim?
Kızım seni getirdi bize,
Leylekler...

Yavrum,
Çok önemlidir insan için
Düşünmek,
Düşündüğünü konuşma
Özgürlüğü.

Anne,
Tutmuşsunuz beni dereden.
Tabii yavrum
Baban getirdi aha
Bu dereden!

Tabii ki,
Çok önemlidir insan için

Boş konuşma özgürlüğü!

Baba,

Ben nereden geldim?

Leylekler getirdi seni bize.

Leylek nedir baba,

Hangi markadan?

Vay köftehor kafa buluyormuş bizimle!

—Dede,

Ben nereden geldim?

—Leylekler

—Leylek nedir dede,

Hangi markadan?

—Kafa bulma dedenle evlat, anladık!

20–01–1996 / Bingöl

BİLİM YUVASI

Sen de katıl sensizliğimize,
Eğitim Sen'le başla örgütlenmeye.
Nesiller boyu sürmeli sesimiz
Dağlara kardeş sayılan yüreğimiz,
İliklenmeli bugün sabah güneşine.
Kapatılamaz, asla kapatılamaz üzerine,
Anadilde eğitimi talep ettik diye!
Mücadelemiz aşkın medeni ölçüleriyle,
Işığın sıcaklığı sadece anadillerle
Zerk olup üretiyor bilimin erk merkezinde.

Kapatılamaz hayır, karartılamaz
Asla! Bilimin ağı dağıtılamaz.
Petek, petek içinde dizildiğimiz
Arıkovanı bu, göz nurumuz.
Takiyye yapmadık sadece özüm,
Işık saçarken yandık be iki gözüm.
Laik, demokratik, anadilde eğitimin
Amacı; uydusu olmak değil ki uyumun!
Medeniyet enerjisini üretmek için,
Anadolu kardeş halklarının sesine
Zerk etmeli ortaklaşmacılığın bilincini...

24-Kasım–2004 / Bingöl

LAİKLİK

Değildir bu!
Dindarlıksa hiç.
Eğer,
Başörtüsünü mutlak giyecekse öğretmenim
Varsın giysin.

Cumhuriyet İlkokulu'nun kapısına dek
Türbanıyla gelip
Çıkarıyorsa...
Dindarlık hayır,
Laiklik ise hiç!

Acaba diyorum,
Din kültürü ve ahlak dersinde
-Deyim yerindeyse-

Altı kaval, üstü şişhane olan
Öğretmenimiz,
Din ve 'Ahlak'ını nasıl anlatıyor?
Acaba...

04–04–1990 / Kılçadır Köyü-Bingöl

İĞDİŞİN MACERALARI

(A) —Çelik;
19 enseme,
20 gobeme,
21 ayakucuma!..

(Çelik) —ŞIMARMA SIRRI!

(A) —%1'i kasaba,
%2'si fırıncıya,
%10'u ev sahibine.

(Çelik) —GERİSİ SÜNNETÇİYE!

(A) —1800 Osmanlı'ya,
1900 Cumhuriyet'e,
2000 IMF'ye...

(Çelik) —İNSAF BE, ALENİ!

20–08–2004 / Bingöl

KAPLUMBAĞAM

Her günkü gibi çevirdim,
Çöplüğün sayfalarını.
Eşelediklerim arasından
Gördüm dostun, ürkek bakışlarını.
Cebimde taşırım ben,
O gün bu gündür Ali'yi!

Düşüncelerin dili olsa
Yüreğimde donan çocukluğum
Ağzımdan dökülüverse yanık, yanık
Çağırdığım türküler gibi...
Medyatik değilim ben,
Restaurant bey amcalarım!

Sakın ha öykünme; yazık olur
Altın daneli gözyaşlarınla kapalı,
Acıma tepili ahlâk dosyaların.
Az sonra reytingi vizyonda kurgu,
Az önce gerçeği yaşandı, çöplükte:
Kabuğunda kendisi,
Cebinde Ali'si ile!..

20–03–1997 / Bingöl

KAYBOLAN ŞEHRİN ÇOCUKLARI

Şafak vakti idi çıktım sokağa,
İki kardeş savaş veriyordu, soğuğa.
Rantiye akan şehir hâlâ uykuda,
"*Amca*" dedi bir an büyüğün gözleri,
Zira uzanmıştı bana doğru elleri...

Eğilerek sordum; memleketi Çevlik*,
Lokavt yemiş babası, lokum değildik!
"*Çiçekleri çocuklardır dünyanın*" ama
İki çatallıydı yüreğime saplanan kama.

23-Nisan–1997 / Bingöl

*Çevlig: Bingöl'ün Kürtçe ismi

KARDEŞLİK TÜRKÜSÜ

"A*ydın*" öğretmen gider kahveye,
Tutsak kedi boğdurulur fareye.
İlk mi zannettin bu rezalet?
Keser yolunu bilimin cehalet.

Kafa yoralım gel, sizinle
İlim ile irfan ile birlikte.
Şifa olup halk için derslikte,
İndirelim riya sızan gönüllere
Nakşedelim kardeşlik türküsünü.

21–04–1997 / Bingöl

DAİMİ KOLDAŞ'A

Daimi koldaş ile
Arkadaş olmak ağırdan, ağırdan,
İsmini çağırmak taa yaylalardan!
Muhabbet üretir bize, gözleri
İnce yüreğinden sağılır, sözleri.

Keramet sahibidir Piro Daimi,
Ozanlar sofrasında bir o daimi!
Lakin gündemde devr-i softalar,
Derin kuyuda bak güzelim ışıklar.
Aydın eğitimin her daim nefesi;
Şerafettin Dağları'ndan esen bu kişi,
Şerefli Eğitim Sen üyesi!

21–04–1997 / Bingöl

RİKOŞ'A

Reyhan gibi açılmak dağlara,
İlik olmak sevdalı kokularına!
Kaçak arılar misali yükselmek,
Oğul vermek Barış Tanrıçası'na
Şarkılar Emek ve Demokrasi adına...

21–04–1997 / Bingöl

BUMERANG--(Öğretmen: Hasan Sevin'e)

Bugün fırlasan da yuvamızdan,
Hiperbolik yörüngeli bumerang!
Göçmen kuşu olamazsın,
Uygun düşmese de bu mevsim.

Mavi derinliğin dış hatları,
Erozyona karşı yüzey gerilimli...
Her nüve göbekten bağlı
Emeğin bilim erkine!..

18–03–1996 / Bingöl

TÜRKÜ AMCA--(Ruhi su için)

Seherin serinliğinde

Sürünün yalpa, yalpa

Yokuşa vurduğu,

İşte o an:

Sık adımların

Tıpırtıları örneği,

Acele!

Ağılda kalan yüreğinin

Kurşun gibi çöken

Ağırlığı.

Cızırdayan bağrı,

Kıpırdayan mis kokulu

Düğünü.

Doğanın insan gölgesi

Karşısında,

Asi kartalın kayalara...

Dalgalanan kanat ritimleri

Türküler:

Uygar köyün

Teknodev metropollere

Denli sesi.

O,

İsteydi sarayları...

Türküsünü yakmazdı

Tünediği yaylada,

Özgür.

27–09–1995 / Kılçadır Köyü-Bingöl

KOCA ÇINAR--(*Tüm ailemin öğretmeni: Leman Evren Hanım'a*)

Çocukluğumun abideleri...
Asırlık koca çınarlarıyla,
Sağlam Akhisar'ım vardı.
Zaman köklerini ince,
İnce kıydı...
Birkaçı hâlâ direniyor, velâkin,
Muhteşem gövdesini taşıyabilecek
Gücü de kalmadı, ne yazık?

"*Ne denli zirveleşirsen*
Düşüşün o denli gürültülü olur"
Bir, bir devriliyor koca çınarlarım.

Bugün,
Gönül ilkokulumun bahçesinde
Son çınarım da gürültülüydü!
İçimden;
Gümbür, gümbür depreşen

Titrek bir duygunun hıçkırıkları

Yükseldi.

Her Akhisarlının Leman Hanımı,

O,

Gazi İlkokul'umun asırlık çınarı idi,

Işıklar içinde yatasın,

Sevgili öğretmenim...

07-11-1993 / Kılçadır Köyü-Bingöl

Not:

Öğretmen Dünyası dergisinin Kasım-1993 sayısında ölüm haberini aldım.

ÜFÜRÜKTEN HEYKEL

Bir yanda Nazım Hikmet,

Dip yanda ucube devlet!

Değişmem o hikmeti,

İstemiyorum işbirlikçi devleti.

Ver bana şiirlerini,

Al yerine heykellerini...

06-02-2002 / Bingöl

BİR KLASİK VOLKAN BUHARI O

Nazım Dede Nazım Dede:
'Heykelini resmi törenle'
Duydum ki Şişli'ye
Dikeceklermiş bugünler...

Aklıma bir şeytan tünedi:
Heykeller
Yıkılması için...
Köpek leşi kuyruğuna,
Takılıp sürüklemek arzusuyla...
Birilerine ihale edilerek
Kamulaştırılır.
Acz içinde olma,
Sakın!
Sanatçı üretendir sevgiyi
Kitaplardan akıyor sesin,
Tabu olamazsın taşlarda.

06–03–2002 / Bingöl

HÖDÜKÇE

Aganigi ya! Naganigi
Şekerim naganigi, aganigi!
Yuh be! Anlamadın mı daha?
Diği diğitürk gibi aganigi!
Kavrayıver şunu, anla artık
İşte canım öyle bir şey, atık.

Beynin bir tür keçeleşmesi,
Yaşayan dilin sokak türkeçesi!
"Şiir dilin açık eczanesi"* (ama)
Rahat vermiyor ki fahişesi.

Kitapçı, marangozcu, bakkalcı
Kamyonluk, halılık, aganigilik.
Kullanılan dil değil, gerilik
Cı-ci-cu-cü, luk-lük-lık-lik!

Keltoş oğlum benim, **Keloğlanım**
Yalancı seni yalan-**Cıloğlanım.**
Her boy kılığa gir, **Lıkoğlanım**
Türkçe olmuş hödükçe, **Buloğlanım!**

04–10–2004 / Bingöl

NOT: * "Şiir dilin açık eczanesidir" sözü şair Ece Ayhan'a aittir.

Aile fertlerim için şiirler:

BEYAZ SALINCAK--(Küçük Kızım Gülüm'e)

Ağlaması da işlevsel,
Gülüşü gibi göklerin!
Sanki
Ucunda kurulu,
İpleri beyaz ışıktan...

Yedi renkli tahtına konan,
Kanadından yoksun kelebeğim.
Saklasam da hasretini etraftan
Gülüşün çok yalın GÜLÜM,
Her an gülüşünle meşgulüm...

5 – Mayıs –1996/ BİNGÖL

ERCE----(Ermeden dalından kopan; Özgür kızıma)

Deniz enginliğinin
Sınırlandığı bir yerde,
İşportacıların önü çeşit, çeşit
Gözleri gelip geçenlerde!

Kemeraltı Kuyumcular İşhanı,
Çay ocağı garsonluk yevmiyesi!
Kalanı cebimde,
Tam yirmi lira!
Özgür yavrum bilinçaltımda,
Bakınıyorum tablalara...
Küçük patik çiftleri,
Ne alırsan yirmi liralıklara!

Kahverengi güderi bir çift,
Gönlüme göre bir sevinç.
Acele kurulu adımlarım,
Akşamüzeri dürümünde.

Dalıp giderken gün ışıkları,
Sundum bebeğim için.
Deniz inindeki bir yerde,
Yanıyor, kavruluyor içim.

Güneş çoktan devşirmiş,
Dönüvermişti öte güne.
Sanki geriye dönmemecesine
Kapattı yüzüme yüreğimin,
Hopurdatması...

11-10-1985-İZMİR

Mehmet ÇEMİŞKEZEK

YÜREĞİM SICAK ENGİNLERDE

Özgür Kızıma

Toprak anaya eşdeğer saydım,
Toprak saksıyı.
Adını koymadan aşıladım,
Çiçeğimi.

Tam büyüttüm derken
Tüketerek sarıldım O,
Soğuk bedenine.

Ellerimde **Özgür**,
Toprak anasına yatırıverdim.
Sımsıcaktır diyerek enginlere,
Salıverdim...
Kurumasın diye!

20–09–1995 / Bingöl

...tüketerek
sarıldım
soğuk
bedene.

GÜLÜM---(Küçük kızım: Gülüm'e)

Yirmi altı ağustos günü,
Aniden yuvamıza ışıyan!
Bahçemizdeki sümbülüm,
Yorgun mavi gözlüm...

Yol vermeyen dağların,
Ötesine dalan gözlerim.
Yaşam boyu püskülüm,
Hasret, içerideki külüm.

Dünyada tek varlığım,
Özüne çakılan mührüm!
Dikenli gül bahçemde,
Yüreğime konan bülbülüm.

Bu günler içime kördüğüm,
Gelmeyen sabah zulüm...
Ayrılık bağımda, Gülüm,
Sensizlik içimde, ölüm!

12-01-1996 / Bingöl

Mehmet ÇEMİŞKEZEK

İÇİMDE GÖMÜLÜ SIZISI

Özgür Kızım için

At arabaları geçerken,
Eşimle yaya giderken.
Tütün tarlalarından gözler,
Tarıyor gariplikleri...

Hayattan kovulan,
Bir çift kırık can!
Kucaklarında kundak,
Yüzü örtülü yavrucak...

Bir yaz günüydü,
Canları soğuran...
Yol tozu yavşak
İnsanı bunaltan,
Yapışkan sıcak!

Çınar dibi asırlar öncesinden,
Deve kervanlarına konak...
Sığındığımız dinlence yerinde,
Kalmış bir tulumba, bir de yalak.

20–01–1996 / Bingöl

RUH HALİ(Kızım Fidan için)

Bir an;

Yıkım, endişe, sıkıntı dolu

Bir anım.

Telefon başındaki,

Bir anda oldu.

Yaşamın amacı yarı yarıya boşaldı,

O an içimden!

Fidanlar niçin büyütülür?

* * *

Daha sonra açarım, diyerek,

Kapattım telefonu.

...

Bir an soluklanmak,

Nefes aldığımı filan kontrol etmek,

Düşünebilmek için.

Kafamda sorular;

Neden böyle,

Ne yapmalı? diye...

Boğuşurken bir an,

Kendime geldim:

Yağan yağmur altında,

Başımdan aşağı sırılsıklam

Çaresiz dolaşırken

Ve amaçsız...

Sanırım yarım saattir,

Çermik sokaklarında.

Damdan çıkamayanlar örneği,

Çıkamamışım nevrozdan.

Hafif tebessümle karşıladım.

Kahveye sığınarak daha halim,

Selim,

Düşünmeye çalıştım:

Servi boylu Fidancığımı,

Üstünden aşınılası

Problemlerimizi...

04–04–1990 / Pamuklu Köyü – Çermik / Diyarbakır

TELEFONDA ALDIM HABERİ

Tıklatıvermiş penceremi...
Farkına olmamışım,
Nedense kızımın,
Rüyasında!
20–12–1993 / Kılçadır Köyü – Bingöl

RUHSAL GÜÇ AKIŞI(Kızım Fidan için)

Beklemek o denli zor ki,
Hele bu,
Ameliyatıysa kızının!
İçeriden her çıkan sana
Bakmasa da soruyor,
Gözlerimiz ona.

Sabahın ilk ışıklarında,
Dünyaya uyanan güneş!
Sedyesiyle belirdi önümde,
Birdenbire.

Avucuna parmağımı
Tutuşturdum, sımsıcak.
Sıkı, sıkı kavradı günü,
Bana güvenerek...

Dinlence vaktinde bile,
Sarmaş dolaştı parmağım,
Dalıp giden güneşimle...
...

21–10–1995 / Bingöl

BİLMECE

" *—Hani sizin orada Hülya,*
Bir alt daire üstünüzde
Oturan biri var ya!

—Evet, şöyle *boyu kısa*
Salak gibi bir şey Oya.

—Tamam... Tamam, işte o."

Dilini yanlış kullanan ahmak,
Doğrultup anlayan ise hamak!
Kendi aynası garip muamma,
Çözüme muhtaç olan bir bulmaca...

07-10-2004/ Bingöl

ALTINTEL KADAYIF

Sağlığa uygun olmalı
Hamur içine kattığın,
Tat vermeli, ustalığın.

Oysa talihsiz bir öğün
Mideme oturdu taşların,
Gürültüye karışan gazlarıyla:
Bağır, bağır bağırıyor bağırsak
Zurnanın son deliği o;
Sarımsak.

Mekâna ad diye seçtiğin
Türkçeye uygun olmalı.
Farklı değil ki hamurundan:
"Altıntel Kadayıf Salonu" !

Ucuz, kalitesiz ve "*ekonomik*"
Sanmayalım ki bunlar komik!
Dilimizin karın ağrıları
Arasından ses veren sazları
Neo-liberal düzenbazın gazları!

19–04–2002 / Bingöl

MONOTON DÜNYA

Sabahın dokuzu
Günlerden Pazar,
Kahvaltımızı ailece yaptık.
Sofrayı kaldırırken
Eşim:
—Amaan dünya be!
Ye iç topla
Ye iç topla, dedi.

Hayat;
Özlemlerimizin yanıtı,
olamıyor.
İçimize bir ukde sıkışmış,
Bilinçdışı söylenen böylesi
Sözlerde patlıyor,
Gerçek dünya!

03–04–1993 / Pamuklu Köyü-Çermik

BUCHA! *

Sıkı bir koşunun sonunda
Susamak,
Kana, kana aramak seni...

Yalnızlığın en kaba sınırında,
Yorganımın uç noktasında...
El yordamı karanlıklarda,
Aramak seni!

Rüyalarımı işgal eden hayalini
Burçlarda araştırmak,
Derinliklerine dalarak ormanın
Ucunda Bucha'sında hissetmek...
Seni,
Her yerde görüyorum,
Ulaşamıyorum.

12–01–1996 / Bingöl

* **NOT:**

'Bucha' kelimesi İzmir-Buca İlçe Merkezi'nin antik çağlardaki kadim adıdır. Eski Yunancada; **bir açının gördüğü** geniş açıklığın adı, anlamına gelir. Bir matematik terimidir. Türkçedeki **'Ucu bucu'** kelimesi de söz konusu; Eski Yu-

nanca kavramdan gelmiştir. Açının **ucu** (açı köşesi) ile açı ucunun diyalog içinde olduğu **bucu:** Yani **Buca / Bucha'sı!** İzmir Körfezi coğrafyasını hatırlayınız. Körfeze girinti yapan burun ve burunun ucu (*Açının köşesidir*) ile gördüğü Buca coğrafyasıdır. Yani, Bucha denilen açıklık!

HASRETE BULAŞIKSIN

Tabiatın ortasından aç,
Fırlat kendini şişelerin içine!
Beyin çizgilerine uysun gözlerin
Dalgıç olmalısın bardağında,
O'nu yakala.

Bugün uysallığı seçti belki
Kulağın,
İsyan çizgileriyle yüreğinde açılan
Yaraların.

Sanma ki;
Masmavi gökyüzüne fışkıran
Aklımın, tam ortasına kilitliydi,
Bulanık hasretin.

10–06–1996 / Bingöl

TAPUSUZ

Yol benim,
İz benim...
Yağan kar altında
Yapayalnız
Ve kırık, dökük
Baraka benim.
Bir tek ben
Benim değil,
Yüreğim onun...

24–11–1995 / Kılçadır Köyü-Bingöl

FARKINDA MISIN?

Meze olduk ezgiler içinde
Küçücük odamızda ezildik,
Farkında mısın?

Eğdik başımızı kadehlere,
Şarapla açtık sevincimizi.
Bir dörtlüğüyle şiirimizin
Hamurunda idin sevgilim,
Farkında mısın?

24–05–1996 / Bingöl

SIKINTILIYIM

Sabrımın nihayeti,
Cebimin boşluğuyla,
Karışıverdi kafesine.
Sarındığım yorganımın
Yarısı ulaşamadığım sıcaklığın,
Kalanı çıkmayan hasretin...
Sıladan gelen ses
Tek bacaklı dayanağım,
Doyamadığım sevgin.

07–12–1995 / Bingöl

Siirli Matematik!

TOPAL KAZ

Yumurtadan çıkan yavru kaz,
Uçmaya hazırlanırken yaramaz.
Ayağını incitmiş halde biraz,
Adını koymuşlar; **Topal Kaz...**

Gelmiş çatmış sonbahar,
Göç başlamış katar, katar...
"Bizi geciktirdin" diye suçlar,
Kardeşler kavgacı, O'na çatarlar.

Göç kafilesi onar - beşer
Aile katılmış göçe, gider!
Yerde kalan Topal Kaz'ın
Gözlerinde yaş, mendilini sallar.

Hırs bürümüş gözünü,
Kayalara çarpa, çarpa özünü.
Giderayak soğuyan gölün,
İçinde harcamış tüm gücünü...

Çok çalışıp başarmış,
"Uçmak ne de güzel" dermiş.
Son kafile ah, son kafile...
Gözleri havada beklermiş.

Karşıdan, taa! Bulut ortasından,
Bir grup çıkmış hayli yüklü!
Heyecan içinde kanat çırparken,
Ses yolluyormuş türlü, türlü...

Gruba yalvarıp yakarmış hemen:
"*Ey yüz kazlar yüz kazlar,*
Aranıza beni de kabul edin,
Yüz kazlar yüz kazlar" diye.

Grup lideri biraz kızgın,
Hayli ironik soru sormuş:
"*Hey topal! Topal kaz,*
Uydurma öyle, değiliz yüz kaz.

Ancak:

Bize bizim kadar,
Daha bizim yarımız kadar,

Mehmet ÇEMİŞKEZEK

Bizim yarımızın yarısı kadar,

Yetmez!

Bir de sen katılırsan biz;

İşte o zaman yüz kaz!

Cevabını ver Topal Kaz,

Bizde kaç tane var kaz?" diye sormuş.

25–08–2004 / Bingöl

SÜLEYMAN EROL

Ege'nin yoksul halk çocuklarından. Kırk üç yaşında ve Kırkağaç doğumlu. İlk ve ortaokul öğrenimini Kırkağaç ve Kınık'ta (İzmir) tamamladı. Kırkağaç Endüstri Meslek Lisesi'ni bitirdi (1988). On altı yıl önce başlayan hapisliği sürüyor. 1995'te dergi satmaktan girdiği hapishaneden 1997'de çıktı. 1998'de yeniden ve bu kez memlekette müesses nizamı değiştirmek, anayasayı ortadan kaldırmak savıyla suçlanarak içeri düştü! O gün bugündür, hücreden hapishane avlusuna, hapishane avlusundan özgürlüğün göklerine kanat vurmak için okuyup-yazıyor öyle. Karikatürden şiire, denemeden eleştiriye, anı-anlatıdan öyküye ağıp uzanan bir düzlemde hücresini yıldızlı gökyüzlerine çeviren bir eylem ve üretimin sahibi Süleyman Erol. "*Sanki anamdan doğdum doğalı mahpus damındaymışım gibi*" diyen şair, aynı biçimde, bir başlayıp pir başladığı yazma uğraşını ara vermeksizin sürdürüyor. Omzuna çöken onca dert ve ağrıya, sayrılık ve sıkıntıların dolambaçlarında bunalan tinin sıkıştırmasına teslim olmadan...

Süleyman Erol'un **"Sarı Sabır"** adlı öykü kitabı 2012 Yılının Kasım ayında Ürün Yayınları'nda yayınlandı. Sarı Sabır, salt acı tütüne güzelleme değil. Toprağa ve toprağın bağrında emekleriyle tutunmaya çalışanların yaşamına, dört duvar arasındaki yaşamıyla kucak açan yazarın penceresinden bakılıyor.

"Çitlembik Akşamları" öyküsüyle Almanya'da yarışmaya katılıp ödüle lâyık görülen Süleyman Erol, yazının hakkını yazına, estetiğin hakkını şiire teslim eden ya-

zarlar kervanına katılan bir yeni soluk. Yorulmak bilmez bir yazın eri...

ADRES: Süleyman EROL / 2 Nolu F Tipi Hapishane C – 85 Kırıklar Buca / İZMİR

AYRICA: cem.gez@hotmail.com adresinden Mehmet Çemişkezek kanalıyla da haberleşebilirsiniz.

Süleyman EROL... Evladımız ağırlaştırılmış müebbet hapis hükümlüsü olarak Buca / Kırıklar F Tipi Zindanlarında tecrit edilmiş biçimde ceza çekiyor. İki senedir kendisiyle mektup arkadaşlığı görevimi can-ı gönülden ifa etmekteyim. Hücresinde yazıp çizerek üretimden gelen gücünü kullanan bu nadide evladımızın yazdığı öyküleri kendisinden kargo yoluyla edindim. Yeterli sayıya ulaşan öykülerini kitaplaştırmayı düşünüyorum. Mektuplarında üç de şiir göndermişti. Kendisinden aldığım yazılı izne mukabil şiirlerini yayına hazırlayıp sizlerin takdirine sunduğum; Zihin Manzaraları, kitabımda değerlendirdim. Okuyucularımızın beğenisine arz ederim. Sevgi ve saygılarımızla...

Mehmet ÇEMİŞKEZEK

F'LİK HALLER

Bazen göz kırpar ormanın içinden
Göremediğim, yeşil suyundan içemediğim pınar
Ve günlerin koynunda büyüttüğüm hasret
Şuramda,
durmaksızın kanar...

Küllenmez içimin koru yanar, alev atar
Bir saka şakır ötelerden
Akşamın alacası çöktüğü sıra gönülden
Gülümserim erkenden
kayıp ufuklarımın serabına,
gülümserim,
Romatizma sızılarım azmaya başlamışken...

Koyun kokuyor esen lodos
Demek ki sürü geçiyor yakından
Derinlerde ezan okuyor müezzin
Demek ki köye gidilir bu yoldan,
Köyümden bir "*kırık*" selâm
Kaç kez incitilmiş bir kelâm.

Arada parlak çelikten tel
Kabzayı kavrayan muhafız el
Ve toprak kokan aşina yel
Müdavimdir her gün sahneme
Kasvet ne zaman geleceğini iyi bilir,
Viran olası bu çelik haneye!

Sanal âlemdir burada cümbüş
Görürsün görmesine de bilemezsin
Ne zaman gerçek, ne zaman düş
Üç'ler nedir burada?

Üç yatak, üç dolap, üç sandalye
Bende tek.
En fazla üç insan,
Konuşmak için, gülmek için
Şakalaşmak, kızmak için
En fazla üç insan,
Bende o da TEK!

Plastik nedir burada?
Çatal, kaşık, kap, kacak
Masa, askı, sehpa, bıçak
Oturmak, yürümek, bakmak

Hep plastik olsun isterler...

Geri kalanları da
İdare grisi ile idare mavisi
Zinhar kırmızı yasak gözlere
Neme lazım,
dönüverir kızıl sözlere!
Bir yanda soğuk duvar, jilet teller
Bir yanda umut yüklü yürekler
Alfabenin yedinci harfi
İşte böyledir F'lik haller...

28-Aralık-2004

Süleyman EROL
1 Nolu F Tipi Hapishane Tutsağı / Buca-İZMİR

SİMİTÇİ

Meclis parkında
Astı kendini
On dokuz yaşında
Tuncay Samali.
Meclis
Parkında
Simitçi
Astı
Kendini.

O sabah çok soğuktu
Ellerini ovuşturdu,
Üşümüştü...

Aslında hiç ısınmamıştı ki!
Kravatlı adamlar geçti önünden
Telâş içinde kadınlar
Sabahın ayazında daireye yetişecekler
Soğuk bürokrasinin
Sımsıcak koltuklarına,
yetişecekler...

Kravatlılar oturdu
Kadınlar da...
Çay, dedikodu, simit
Çıtırından, bol susamlısından
Simidiniz benden
Almaz mısınız?

Kuruldu ceylan derisi koltuğuna
Kaykıldı, şöyle bir
Gözlüğünü düzeltti...
Fukara halkımın sayın vekilleri:
Ahırda vatan satılmaz,
Orda süt veren inekler var!
Meclis ahır değil ki,
Ahırı bile pazarlar işbirlikçi.
Pazar Pazar gezerdi,
O bilindik serseri.
Kuruldu
Ceylan derisi
Koltuğuna...

Meclis parkında
Astı kendini
On dokuz yaşında

Tuncay Samali.

Meclis

Parkında

Simitçi

Astı

Kendini.

Soğuk bürokrasinin sımsıcak

dairelerinde başladı,

mesai.

Kravatlı adamlar

Ve memure kadınlar

Altı üstü iki mühür, bir paraf

Gelen evrak, giden evrak

birer zarf.

Ardından

Çaylı, dedikodulu simit;

Çıtırından, bol susamlısından

Simidiniz benden

Alır mısınız?

Paranın patronları plan yaptı

Verdi, veriştirdi talimatını;

Çiftçiye zırnık yok!

Buğdayı, tütünü, şekeri, pamuğu

Biz satarız size.
Hem de en hasından
"Çağdaş" ve "*demokratik*" usullerle
Hem de Amerikalısından
Borcunuz borç
Nasıl olsa ödersiniz,
gusüllerle...
Memur köleniz olmalı
"*Tonton*" ne demişti unutmayınız
İşini bilen memurlar yaratınız
Hem memur dediğin
Hak-hukuk dememeli
"*Millî*" çıkarları düşünmeyeni
Tutar kulağından atarız.

İşçi mi,
O da ne;
Bu liberal çağda
Ne büyük ilkellik,
Hâlâ tüketemediniz mi?
Neslini.

Asgari ücret nelerine yetmez
Verdiğimiz dolarcıklar...
Çarçur etmeyin, sakın ha!
Aman diyeyim, işçiye falan
yedirmeyin!

"*Merak etmeyin düzelecek her şey,*
Göreceksiniz...
Aç mezarına gömülmediklerinize
Kar altındakilerle iyi komşulular;
dileriz"
Bu kış,
Merak etmeyin düzelecek her şey,
Kar altında!

Meclis parkında
Astı kendini
On dokuz yaşında
Tuncay Samali.
Meclis
Parkında
Simitçi
Astı
Kendini.

Fukara halkımın sayın vekilleri,
Sırıtaraktan
Ve
"*Demokratik*"
Bir meclis olaraktan
Oy birliğiyle karar aldılar
Mademki düzelecek her şey
Bu plana uymalı her bir şey.
Bir eli yağda, bir eli balda
Satılmış hepten değersiz beyni
Daima halkımın gırtlağında elleri
Değer süzer
Satılık ülke var, der!
Satmaz ahır sakinleri,
Değer üretir inekleri.
Ahırı satanlar işbirlikçi
Satar satar da doymaz
O serseri,
Tüketici!

Meclis parkında
Astı kendini
On dokuz yaşında

Tuncay Samali.

Meclis

Parkında

Simitçi

Astı

Kendini.

"*Demokratik*" meclis oylama yaptı

Yedi, yedi doymadı

Rüşvet, haraç, ihale ne ki

Dişinin kovuğuna yetmez

İhtiyaçları var daha

Burnuna estetik, köpeğine mama

Bir de yenilenmeli araba

Evet, evet

Sekiz yüz milyoncuk zam

Vekillerin maaşına!

"*Demokrasi*" uygulandı

Her şey olmasa da

Cüzdanlar şiştikçe şişti.

Kuruldu ceylan derisi koltuğuna

Kaykıldı, şöyle bir

Gözlüğünü düzeltti...

Satılık ülke var, dedi.

Meclis ahır bile değil,
Ülkeye kıyılmaz ki ahırda!
Orda süt inekleri var,
Süt üretilir, yavru beslenir.
Ahırı bile sattı işbirlikçi
Sattı sattı da doymadı
O serseri
İşte;
Böyle tüketti
ülkeyi...
Meclis parkında
Astı kendini
On dokuz yaşında
Tuncay Samali.
Meclis
Parkında
Simitçi
Astı
Kendini.

21-Ekim-2001 / Pazar

Süleyman EROL

1 Nolu F Tipi Hapishane Tutsağı / Buca-İZMİR

ESKİCİ ve OĞLU

Meslek babadan kalma, dükkânım seyyar
Gezerim bir başıma sokak aralarında.
Mahmur gözlerde dingin sabahları,
Yorgun akşamlarda işten dönenleri selâmlarım.
Alırken gözyaşı döktüğüm şu gaz lâmbası
Dul bir kadının son harçlığı oldu.
Şu soluk fotoğraflar bir Yahudi ailenin
Körüklü çizmelerini uzattı
Titrek elleriyle bir ihtiyar!
Doksanına dayanmış yitik harpler gazisi,
Anladım bu onun son varlığıydı.
Parasını ödemiştim hâlbuki
Gece kapısına bıraktım
Kimseler görmeden çizmelerini...

Çıfıt çarşısı, bitpazarı
Koca, koca çöp deryaları
En gözde mekânlarım
Bildiniz işte,
Demir alırım, bakır alırım.
Yeniçağdan eskiyi, köhnemişi
Ayıklarım;
Eskici geldi, eskici...
Dükkânım, hayallerim, günlerim seyyar
Geçen yıl toprağa verdim kadınımı.
Bir kızım var orta ikiden terk
Hayırlı bir kısmet çıktı,
Verdim,
Oğlumsa mahpusta!..
Yazı yazmış duvara,
Hep yazılı duvarlardan ötürü
Adamlar yatıyor içeride,
Demek!

En çok da şu coca cola, marlboroculer yatıyordur
Her tarafta onlar var çünkü...
Bugün denkleştirdim yol parasını

Yarın düşerim önüne mahpus kapısının.
Kırk kapı, kırk demir, kırk kilit içinde
Oğul, dedim:
Ben demir aldım, bakır aldım, alüminyum aldım
Tel sattım, çivi sattım ömrüm boyunca...
Bu kadar çoğunu bir arada şimdi gördüm,
Ne yazdın da girdin bu çelikten mezara?

Güldü gevrek, gevrek
Anlattı bir bir:

"Hayatı bilirsin eskici babam,
Bende hayatı yazdım duvarlara
İşledim umudumu
Dokudum sevdamın goncasını
Helâl kazancıyla gülen çocuk
Yoksula bayram olsun.
Küstürülmüş börtü böcek
Meyvesiz tek dal
Karanlık köy
İnleyen kondu,
Kalmasın isterim.
İşimiz insan olan
İnsan kalanlarla bizim.

Bilirsin sever,
haz alır,
kızar,
söver,
İnsan dediğin.
Bunun adı hayattır
Ve dediklerim
İnsan bütününün parçaları...
Demir de
Kapı da
Kilit de boldur
Burada,
Bütünün parçaları...
Kıyım, kıyım kıyılır kuytularında
Bilirsin.
Hayatın sonudur insansızlık
Kocaman isimli cücük beyinlerin övüncüdür
Boynunda madalya gibidir şimdi bu insafsızlık.
Kırk metrekare dünya, kırk metrekare gökyüzü
Sen demir alırsın, bakır alırsın
Yeni çağdan eskiyi, köhnemişi ayıklarsın
Eski çağın kalıntısı can verir,
Yeni çağın insanına senin ellerinle!

F'nin mimarları Hitler'in torunları;

Ciğer alır, kan alır
Analardan ah alır!
Eski çağın zindancısı arsızca
Can alır yeni çağda insanlardan.
Soranlara selâm söyle babam
Parçalardan bütüne selâm söyle.

Kırk kapı, kırk kilit, içinde karılıyor
Sevdanın goncası ile umudun harcı.
Biz hayatı yazarız şimdi duvarlara
Cılız bedenimiz, kızıl karanfil alnımızla.
Nakşederiz tarihe tanıklığımızı
Ve düşeriz toprağa sıradağlar gibi.
Onlarcamız pervane oldu
Harladı yalazını
Yüzlercemiz nefer oldu,
Bekler sırasını...

Tenimiz, milliyetimiz ayrı da olsa
Adımız insan bizim,
İşimiz insan olan
İnsan kalanlarla bizim.

Bilirsin...
Sever,

Haz alır,

Kızar, söver.

İnsan dediğin.

Hayattır bunun adı

Hayata selâm söyle eskici babam,

Parçalardan bütüne selâm söyle..."

12-Haziran-2002

Süleyman EROL

1 Nolu F Tipi Hapishane Tutsağı / Buca-İZMİR

1

Üzerinde sıklaşan adımlar,
Sessizliğin yükselen stresi...
Tabanda tozuşan toprağın
Mutsuz kalabalığında İstanbul.

Doğacak güneşe yönelim,
Keçi yolunda baş veren kabartı!
Çoban döşeği üzerinde yoğunlaşmış
Çiğ üzerine konaklayan kelebek,
Ve öz ben: Mutlu yalnızlık...

Mehmet ÇEMİŞKEZEK

EGEUS yayınları
ISBN 978-605-84462-9-8
9 786058 446298